

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Знайомства
«Швидкі побачення» як новий формат вечорниць
► СТОР. 9

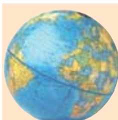
Досвід
Сергій КОСТЮЧКО: «Сільське господарство залежить не лише від погоди
► СТОР. 12

Коментар
Повторення трагедії російського Кримська не може бути
► СТОР. 13

№ 134 (5384) СЕРЕДА, 25 ЛИПНЯ 2012 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Навіщо потрібні малі гідроелектростанції

Комітет Верховної Ради з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи проаналізував виконання рішення від 6 червня 2012 року стосовно будівництва малих ГЕС у гірській місцевості.

► СТОР. 2

Гетто легше не помітити...

У цих людей 50 відсотків дітей не ходять до школи, а ті, яких таки відправляють на навчання, припиняють його вже у віці 13—14 років. Шлюби не завжди реєструють, а народжувати дівчата починають ледь не з 13 років. 65 відсотків ніколи не мали роботи. Гадаєте, йдеться про якусь відсталу африканську країну? Ні, про рідну Україну і про народ, який віками тут живе, — ромів.

Тепер про їхні проблеми можна сказати цілком упевнено, опираючись на дані Харківського інституту соціальних досліджень, які в першому півріччі цього року вивчали життя ромів у Закарпатській та Черкаській областях.

► СТОР. 5

Іноді голодування — тільки на користь

З початку року працівники відділу ветеринарної міліції МВС України здійснили понад 10 тисяч перевірок місць реалізації, обробки та зберігання продукції тваринного походження. Результат — шокує: у більш ніж половині випадків інспектори виявляли серйозні порушення, що несли загрозу здоров'ю людей. З обігу було вилучено понад 590 тонн неякісної продукції. 306 із них компетентні органи визнали «особливо небезпечними». Під наглядом працівників ветеринарної міліції її було утилізовано на спеціальних підприємствах, прозвітували учора в МВС.

А все могло б бути інакше... «Особливо небезпечна» свинина чи яловичина могли б стати начинкою для чебуреків, шаурми, пиріжків тощо... І за якихось десять-двадцять гривень зголоднілі українці могли б отримати цілий букет кишкових інфекцій.

► СТОР. 4

Піонерський табір під Чорнобилем... сканував територію США і відвернув атомну війну

Фото надано Сергієм ПАВЛЕНКОМ.

Неподалік Чорнобиля є цікавий об'єкт. Приголомшуючих розмірів антена комплексу — висотою із хмарочос (150 метрів) і довжиною в сім футбольних полів (750 метрів). На радянських навіть цілком секретних картах до останнього дня існування СРСР об'єкт скромно іменувався піонерським табором. Коли я разом із учасниками художньої самодіяльності в 1979 році приїжджав сюди, то так і не зрозумів призначення військової частини, для солдатів і офіцерів якої відбувся концерт. Та й нам ніхто не прагнув щось пояснити. І лише нещодавно мені пощастило взяти інтерв'ю в начальника науково-виробничого комплексу «Чорнобиль-2» (1993—1996 рр.) Олександра Йосиповича Мельникова, який і дав роз'яснення стосовно колишнього секретного об'єкта.

► СТОР. 10

ПОДІЇ

У сезон консервацій почали переписувати цінники на цукор

Про те, що нинішні ціни не влаштовують виробників цукру, **розповів журналістам міністр Мінагропроду Микола Присяжнюк** під час робочої поїздки полями Білоцерківського району. Там проблемами врожаю він перейmався зі своїм однофамільцем **головою Київської облдержадміністрації Анатолієм Присяжнюком**.

► СТОР. 4

У полтавських аптеках забракували кожен третій медпрепарат

Кожен третій медпрепарат, яким торгують аптеки Полтавщини, — неякісний. Такий висновок перевірок, проведених працівниками Державної служби України з лікарських засобів у низці аптечних закладів області. Для аналізу фахівці відібрали 268 лікарських засобів, 33% з них визнали фальсифікатом. **За словами, начальника ГУ охорони здоров'я ОДА Віктора Лисака**, фальсифікованими називають не лише підроблені ліки, а й препарати, термін придатності яких збіг, або ж на які належно не оформлені документи. Трапляється і так, що справжнє найменування або походження деяких препаратів зумисне приховують, неправомірно використовуючи позначення зареєстрованого засобу з його торговельною маркою, упаковкою та іншими ознаками, **передає наш власкор Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 4-Й СТОР.

КОРОТКО

■ До закінчення подачі документів для участі в конкурсному відборі до вищих навчальних закладів залишається шість днів. Документи від абітурієнтів приймаються до 31 липня включно, **повідомляє прес-служба МОНМС.**

■ ГУ Державної міграційної служби України в Закарпатській області за півроку видало 16 320 паспортів громадянина України. Під час перевірок дотримання правил паспортної системи виявлено 9 016 правопорушень. Оштрафовано 4 278 осіб на загальну суму 89 тисяч гривень, **інформує наш власкор Василь НИТКА.**

■ Понад 10 тисяч кущів троянд квітне нині в національному дендрологічному парку «Софіївка», що в Умані. Колекція «королеви» саду налічує 600 сортів, **повідомляє наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

НАК «Нафтогаз України» взяла кредит в Укргазбанку на 2,48 мільярда гривень *(РБК-Україна)*

Навіщо потрібні малі гідроелектростанції

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Передусім це стосується дотримання вимог чинного законодавства України та міжнародних договорів під час планування будівництва МГЕС у гірській місцевості, прийняття рішень щодо видачі дозволів на проектування та будівництво МГЕС, а також з урахуванням комплексного підходу до оцінки вигод і негативних наслідків від їх спорудження, програм протипаводкових заходів у Карпатському регіоні, розвитку екологічної мережі та природно-заповідного фонду, планів управління басейнами гірських річок, результатів відповідного громадського обговорення.

Для реалізації рішення комітету Кабінетом Міністрів дано доручення щодо вжиття відповідних заходів центральним органам виконавчої влади, зокрема, Держенергоефективності, Мінприроди, Міненерговугілля, Мінекономрозвитку, Мінфіну, Мін'юсту, Держводагентству, а також місцевим органам виконавчої влади гірських регіонів України.

Генеральною прокуратурою рішення комітету скеровано прокурорам Закарпатської, Івано-Франківської, Львівської та Чернівецької областей для здійснення перевірки дотримання екологічного законодавства України при проектуванні, спорудженні та експлуатації МГЕС у Карпатському регіоні.

За повідомленнями Інформаційного управління Верховної Ради.

ФОТОФАКТ

Головний консультант Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин Тетяна Лихоманова, завідувач секретаріату Олександр Старинець, консультант Ірина Корякіна під час підготовки до розгляду плану роботи комітету на період 11-ї сесії Верховної Ради України шостого скликання.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Уряд фактично зменшив стипендії студентам

Заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко направив звернення Прем'єр-міністру Миколі Азарову стосовно фактичного зменшення стипендій студентам першого та п'ятого курсів.

Як повідомили у пресслужбі М. Томенка, 13 червня було прийнято постанову Кабінету Міністрів «Про внесення змін до Порядку проведення індексації грошових доходів населення», якою, на думку політика, значно погіршено умови індексації стипендії студентам.

Внесені постановою зміни, зокрема, передбачають, що «обчислення індексу споживчих цін для проведення індексації стипендії здійснюється, починаючи з місяця, в якому її призначено. У разі, коли особа не отримувала стипендію або втратила право на її призначення, а в подальшому стипендія їй була знову або вперше призначена (за результатами наступного семестрового контролю, у зв'язку з переведенням на навчання за державним замовленням, появою підстав для призначення соціальної стипендії, поновленням на навчання тощо), обчислення індексу споживчих цін здійснюється з місяця призначення стипендії».

М. Томенко зауважив, що на практиці це призведе до того, що студенти, які отримали право на стипендію вперше (у зв'язку із вступом до закладу, вступом до магістратури, переведенням на навчання за державним замовленням, наявністю підстав для призначення соціальної стипендії тощо) або знову після втрати такого права (за результатами наступного семестрового контролю, у зв'язку з поновленням на навчання тощо) отримуватимуть лише базову стипендію, яка індексуватиметься з моменту її призначення. Хоча нині такі студенти отримують стипендію з індексацією. Зменшення реальних виплат студентам, що вперше або повторно отримали право на стипендію, становитиме 200—300 гривень на місяць.

Парламентарій наголосив, що прийняття цієї постанови керівництвом багатьох вишів може бути використано для обґрунтування зменшення виплат і тим студентам, які формально не підпадають під її дію.

М. Томенко попросив Прем'єр-міністра публічно роз'яснити мотивацію рішення щодо зменшення індексації стипендій. Заступник глави парламенту також висловив переконання, що уряд повернеться до цього питання і не допустить зниження реальних виплат студентам.

ТИМ ЧАСОМ

У липні маємо рекордно низьку інфляцію

В Україні за підсумками перших двох декад липня дефляція становить 0,2%. Про це під час зустрічі з експертами-економістами заявив Прем'єр-міністр України Микола Азаров, передає РБК-Україна.

«Ми маємо рекордно низьку інфляцію. І ось вже відомі дані за дві декади липня. Ми маємо 99,8%. Це затверджується багатолітня традиція липня — звичайно це дефляційний місяць», — сказав Азаров.

Нагадаємо, інфляція в Україні за шість місяців 2012 року становить 0,1%, в червні була дефляція 0,3%.

Комуністи наполягають на безплатній приватизації гуртожитків

У ФРАКЦІЯХ

Комуністична партія наполягає на тому, щоб усі, хто мешкає у гуртожитках понад 3—5 років, мали право безплатної приватизації цього житла. Про це заявив народний депутат від КПУ Євген Царьков під час пресконференції в інформаційному агентстві ГолосUA.

Він нагадав, що Президент України підписав закон щодо передачі 1 тис. 58 гуртожитків державної власності в комунальну власність громад.

Парламентарій повідомив, що КПУ підтримує це рішення, однак наполягає на деяких змінах у цьому документі. Як зазначив Є. Царьков, право приватизації гуртожитків повинні мати всі мешканці, які проживають у них понад 3—5 років, залежно від підприємства. Крім того, він додав, що якщо гуртожиток було приватизовано окремо взятою структурою, то їй мають повернути вивірену в БТІ вартість, а право приватизації має бути повернуто мешканцям.

Політик підкреслив, що приватизація гуртожитків окремими структурами нерідко відбувалася за заниженою вартістю.

Депутат нагадав, що в Україні офіційно діє 4 тисячі 45 гуртожитків, у яких проживає 460 тисяч людей.

Парламентарій відзначив, що комуністи готові співпрацювати з усіма, хто зацікавлений у спрощенні приватизації житла в гуртожитках.

ЦИФРА

За словами Євгена Царькова, у середньому в Одесі приватизовані гуртожитки оцінювалися в БТІ по 230—240 тисяч гривень.

ФОТОФАКТ

Вчора у столиці святкували річницю підняття Українського національного прапора біля Київради.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Державна мова має стати обов'язком посадовців

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Народний депутат Микола Катеринчук («НУ—НС», Європейська партія України) зареєстрував у Верховній Раді законопроект «Про державну мову України» (реєстр. № 11014).

«Мова відіграє визначальну роль у процесі формування особистості людини, здобуття нею освіти, є для неї засобом повсякденного спілкування, інструментом накопичення знань, прилучення її до надбань культури, національної самоідентифікації людини, а також, як правило, одним з головних чинників формування сучасної нації, але в Україні сьогодні немає закону, який би визначав статус української мови як державної», — наголосив він. Законопроект покликаний врегулювати суспільні відносини, пов'язані зі статусом української мови як державної мови України, та її офіційним використанням. Автор законодавчої ініціативи вважає, що це дасть змогу посилити консолідуючу роль української мови як державної мови в політичній, соціально-економічній та культурній сферах, що сприятиме збереженню єдності і цілісності України. Крім того, цей законопроект створить умови для використання української мови як засобу міжнаціонального спілкування народів України, зміцнить правову основу використання української мови як державної мови в діяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування та інших організацій, встановить основні вимоги до органів влади стосовно використання, розвитку і поширення української мови як державної мови.

Документом також пропонується визначити обов'язки органів влади та посадових осіб на території України стосовно застосування української мови як державної та відповідні права громадян. Використання державної мови має стати обов'язком посадовців, вважає народний депутат.

Вл. інф.

ДОСЛІВНО

Микола КАТЕРИНЧУК:

«Ухвалення законопроекту «Про державну мову України» дасть змогу консолідувати зусилля органів влади на захист української мови як державної, зробить їх системними та організованими, зобов'язуватиме органи влади враховувати у своїй діяльності пріоритети державної мовної політики».

Сьогодні немає закону, який би визначав статус української мови як державної

Горянам пропонують не тимчасові подачки, а спонукають до дії

РЯДКИ З БІОГРАФІЇ

Михайло Гичка тричі поспіль обирався депутатом Львівської обласної ради у Старосамбірському гірському районі. Заслужений лікар України.

Народився 28 серпня 1959 року в селі Губичі Старосамбірського району. Працював лікарем у Мостиському та Городоцькому районах. Нині — головний лікар Львівської обласної клінічної лікарні.

Третій раз вибори у гірському регіоні на Львівщині до обласної ради виграв лікар Михайло Гичка. У рідному Старосамбірському районі мобільний телефон земляка, який тривалий час керував Львівським діагностичним центром, а нині очолює обласну клінічну лікарню, знають у кожному селі. На відміну від багатьох, депутат не роздає своїм землякам подачок, а спільно з усією громадою розробляє проекти добрих справ.

Земляк завжди допоможе

— Три завдання стоять переді мною, — розповідає депутат Львівської обласної ради М. Гичка. — Перше — робота з виборцями, звертаються з різними проблемами і треба допомагати. Друге — більше стосується мене, це робота над удосконаленням системи охорони здоров'я. Третє — захист інтересів громади, згуртування людей на добрі справи.

Нещодавно М. Гичка допоміг землякам відремонтувати дахи і поміняти вікна у Головецькому та Чижках. Не за рахунок бюджету. Депутат-медик не може працювати так, як бізнесмени. Треба щось зробити, запитують, а скільки потрібно? Витягують з кишені гроші й — усі проблеми.

У Гички інший підхід. Сідає з представниками громади за стіл і разом міркують, де взяти кошти. Трохи жителі села скинуться, трохи спонсори допоможуть. Усе відбувається відкрито і в усіх на очах. І зроблені таким чином добрі справи в стократ цінніші, ніж чиїсь подачки. Своє основне завдання Михайло Гичка бачить в тому, щоб навчити своїх виборців чесних правил гри.

Феномен довіри до лікаря М. Гички пояснюють по-різному. Одні кажуть: земляки до нього їздять лікуватися. У лікарнях, якими керував Гичка, до вихідців із Старосамбірського району завжди було особливе ставлення, бо завтра вони зайдуть у кабінет до Михайла і розкажуть, як їх приймали у медичному закладі.

Хто лікується в обласній клінічній лікарні, яку нині очолює депутат? Переважно незаможні люди. Коли в когось на Старосамбірщині біда, біжать до земляка.

Якось М. Гичка їхав до мами в село Губичі, що біля Добромиля в Старосамбірському районі. Зайшов на базар купити сиру. Дає жінці гроші, а та плаче.

— Що трапилося? — подумав, що мало заплатив, але жінка відмовляється брати гроші.

— Михайле Михайловичу, ви мою Марусю з того світу витягнули, — каже жінка. — Пригадуєте, як дитина працювала на буряках у Херсонській області й захворіла на пневмонію. Долікували до того, що почався туберкульоз легень. Ви допомогли покласти малу до тублікарні. Вісім місяців лікували і врятували легені.

М. Гичка став для земляків щитом, яким можна прикритися від черствості й байдужості. Мешканець Турківського району за його здоров'я поставив сорок свічок у різних церквах краю. Привезли людину з інсультом до Львова, а тут ще розрив аорти. Успішно прооперували, ніхто не питав, скільки в тебе грошей — рятували життя.

Хочуть дійти до Брюсселя

За час депутатства М. Гичка зрозумів, що сам не може допомогти всім землякам, навіть якщо б не вилазив зі свого округу місяцями. До розвитку гірських районів потрібний системний підхід. І в цих питаннях він тісно співпрацює з головою Старосамбірської районної ради Володимиром Горбовим. До речі, той теж декілька каденцій керує гірським районом.

— Перше, чого ми спільно дійшли, — каже М. Гичка, — потрібно думати не лише районними масштабами. Щоб досягти переміни у гірському краю, потрібен системний підхід. Маємо екосистему Українські Карпати. Не можна розвивати лише Старосамбірський район, а про Турківський чи Сколівський забути. Не можна допомогти горянам лише з позиції депутата Львівської обласної ради. Ми почали об'єднувати жителів гірських районів навколо спільних проблем.

До нашої розмови долучається голова Старосамбірської районної ради Володимир Горбовий. Розповідає, як з участю М. Гички відбулося об'єднання гірських районів Львівщини в асоціацію «Бойківські Бескиди». Все почалося з 2006 року, а нині дехто демонструє бурхливу діяльність і хоче перевернути гори за один рік, особливо перед виборами. Це довга і щоденна робота.

Михайло Гичка з дружиною Галиною.

Після об'єднання в межах області голос горян не почули. Через рік відбулися установчі збори асоціації органів місцевого самоврядування регіонів Карпат України. Цього разу об'єдналися понад 60 районних і місцевих рад Львівської, Івано-Франківської, Закарпатської та Чернівецької областей.

Обласна влада спочатку скоса поглядала на енергійні ініціативи. Всі ж звикли до вертикалі, все йде згори донизу, а не навпаки. А тут декілька настирливих бойків не дають спокійно жити. М. Гичка зумів-таки переконати Львівську облраду, щоб та підтримала ініціативи знизу і вступила в новостворену асоціацію.

— На мою думку, — каже М. Гичка, — хибною є практика підписання угод, наприклад, уряд — Чернівецька чи Закарпатська область. На Карпати повинні дивитися ширше, ніж на екосистему. Проблеми у горах всюди однакові: паводки, бездоріжжя, екологія.

Друге — потрібно прийняти закон про розвиток гірських територій. Українські Карпати є складовою частиною гір, які розташовані на території інших країн — Румунії, Угорщини, Австрії, Чехії, Словаччини, Польщі. Всі вони входять до Євросоюзу, який постійно виділяє кошти на модернізацію та розвиток інфраструктури гірських регіонів. Ми теж частина цієї екосистеми і робитимемо все, щоб з 2014 фінансового року ЄС спрямовував кошти на розвиток Українських Карпат. На розбудову доріг, на захист населених пунктів, на розвиток підприємництва і на підтримку активності громад.

— У який спосіб?

— Ми підписали угоди з регіонами Карпат у Польщі, Словаччині. Незабаром — з регіонами у Румунії. Уряди цих країн будуть звертатися до Брюсселя і просити посприяти розвитку Українських Карпат. Але має бути зацікавлена у вигідній співпраці й Україна. Верховна Рада і уряд повинні адаптувати наше фінансове законодавство до європейського. Ми працюємо у різних площинах. Можемо отримати кошти, але не зможемо їх використати за призначенням.

Віддайте дороги громадам

— На ваш погляд, як нині розвивати економіку гірського краю?

— Економіка буде успішною, якщо в регіоні нормальні дороги, якщо розвинена інфраструктура. Лише тоді інвестор прийде. За прикладом не треба далеко ходити. За межею Львівщини у Закарпатській області — Воловецький, Перечинський, Свалявський райони, де значно краща інфраструктура, знаходиться близько 40 санаторіїв та будинків відпочинку. Той самий клімат, ті самі гори, та сама мінеральна вода. Погляньте, які там дороги.

— Який вихід?

— Прийняти простий, але одночасно дуже складний закон. Дороги не повинні бути власністю держави. Як побудована наша дорожня імперія? Всі податки на утримання доріг йдуть до Києва. А далі «Укравтодор» розпоряджається, куди виділяти кошти. Бачите, з Києва видніше, яка в Турці чи в Сколе дорога.

Про що говорить світова практика? Дорога належить громаді, яка нею користується. Між селами — районній раді, між районами — обласній раді. Зібрані податки автоматично мали б надходити на рахунки відповідних рад. «Укравтодор» не бачить, що деякі дороги десятиліттями не ремонтували.

— Що ще впливає на економіку гірського краю?

— Я противник, щоб у горах розвивали серйозне промислове виробництво. Але я прихильник того, щоб розбудовувати через кожні 20—25 кілометрів пропускні пункти. Нині лінія кордону для багатьох гірських сіл стала лінією смерті — тупиком. Ми тішимося, що збудували найбільший у Європі пропускний пункт у Краківці. Вигідно в одному місці збирати мито і платежі? Безумовно. Але які відстані доводиться деколи долати, аби минути кордон.

Кожен новий пропускний пункт — це нові робочі місця, це розвиток сфери обслуговування, це нові віяння в розвитку населених пунктів.

Село Нижанковичі давно стало глухим кутом, хоча через нього проходить пряма дорога до Польщі. Нещодавно мої земляки з поляками розібрали колючий дріт і встановили на кордоні сцену. Так хотіли привернути увагу до наболілого питання. П'ять років тому прийняли рішення про відкриття пропускного пункту у Нижанковичах. Польська сторона готова виділити фінансування. Поки що мовчання з українського боку.

— А як розвивати гірське село?

— Традиційно горяни жили з худоби. Це має бути спеціалізоване гірське сільське господарство. Знаю прекрасного фермера, який успішно вирощує картоплю. Справжній учений з народу. Має 80 районованих сортів.

— Які слова найбільше відповідають гірському краю?

— Людям — увагу, Карпатам — повагу...

Богдан КУШНІР.

Старосамбірський район.
Львівська область.

Фото з родинного архіву М. ГИЧКИ.

У НОМЕР

Секретами смачної юшки ділилися на пляжі

Яскраве і «смачне» дійство відбулося на пляжі Октябрського району Полтави — так зване свято юшки. У кулінарному мистецтві змагалися між собою команди депутатів Ленінського, Київського, Октябрського районів, а також команда «Молодих регіонів» Полтави. Різні рецепти та технології, особливі спеції та «свої» секрети — боролися завзято, готували натхненно.

А поки юшка кипіла в казанах, відпочивальники мали змогу насолодитися виступами полтавського колективу «Витребеньки», творчого центру Наталії Май, популярного в Грузії полтавського квартету «Малахіт», шоу-балету «Флеш». Не було сумно й на ігровому майданчику: десятки різноманітних конкурсів повністю захопили увагу не лише малечі, а й дорослих. А призи переможцям — учасникам змагань вручали міський голова Полтави Олександр Мамай та секретар міської ради Оксана Деркач.

Саме керівництво міста було й у складі журі, що обирало найсмачнішу юшку. А такою було визнано ту, що приготувала команда депутатів Ленінського району, — «Поплавок». Срібло виборолі депутати Октябрського району «Чумачеціє хлоп'ята», а бронзу поділили між собою команди Київського району «Чемпіони» та збірна молодих регіоналів «Молоді позитивчики». Усі відпочивальники мали змогу особисто переконатися в чесності суддівства, спробувавши всі види юшки на частуванні. Втім, кожен міг обрати для себе свого переможця, адже про смаки не сперечаються. Не сперечалися гості свята й стосовно того, що день вийшов надзвичайний, а такий чудовий захід як «Свято смачної юшки» неодмінно має бути для полтавців традиційним!

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтава.

Серед рибалок було чимало жінок

У Радивилівському районі депутати усіх рівнів не тільки вправні у вирішенні громадських справ, а й в організації дозвілля, пропаганді здорового способу життя на власному прикладі. Підтвердження цього — змагання з рибної ловлі в урочищі «Тарнавка» Іващуківської сільської ради. У них взяли участь 63 рибалки із 21 команди (по три учасники в кожній). Рибу ловили не лише керівники структурних підрозділів Радивилівської РДА, депутати Радивилівської районної ради, міський та сільські голови, а й депутати Рівненської обласної ради, до того ж серед них було чимало жінок.

Перше місце за загальною вагою впійманої риби виборола команда Радивилівської районної ради у складі Олександра Пастуха, Василя Бондаря, Сергія Пінчука. Найбільшу рибину — майже кілограмового коропа — спіймав учасник команди Козинської сільської ради Василь Метелюк.

Більш ніж тридцятиградусна спека дещо завадила клюванню, втім, змагання вдалися на славу — з художньою самодіяльністю, спілкуванням, рибною юшкою.

— Подібні змагання проводитимемо й надалі. Адже вони згуртовують депутатський корпус, популяризують рибальство і здоровий спосіб життя, — каже голова Радивилівської РДА Олег Бернацький.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Сергія Гриневецького висунуто кандидатом у народні депутати

На Одеській обласній конференції Народної партії першого заступника голови Комітету Верховної Ради з питань національної безпеки і оборони Сергія Гриневецького одноголосно висунуто кандидатом у народні депутати по 134-му виборчому Малиновському округу міста Одеси.

На конференції було обрано делегатів на 12-й з'їзд Народної партії.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

Нацкомфінпослуг пропонує передбачити кримінальну відповідальність — громадські роботи строком до 240 годин або виправні роботи до двох років, або позбавлення волі до трьох років за створення, сприяння діяльності, пропозиції участі, рекламування пірамідальної схеми *(Інтерфакс-Україна)*

Міністр надзвичайних ситуацій Віктор БАЛОГА в листі закликав Прем'єр-міністра, начальника Цивільного захисту України Миколу Азарова вжити заходів, щоб в Україні не повторився Кримськ *(УНН)*

У сезон консервацій почали переписувати цінники на цукор

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За словами міністра, він буде задоволений, якщо теперішня ціна за кілограм підніметься на одну-півтори гривні. Говорив це, маючи на увазі солодкий пісок, який лише буде зварено з буряків нового врожаю. Пообіцяв, цьогоріч не допустити карколомного обвалу ціни до 5 гривень, що, начебто, призводить до збитків у промисловості. Водночас запевнив, що й про споживачів не забудуть, стрімкого злету цін на білі кристали в магазинах уряд не допустить. Та й передумов для цього немає. Адже, за словами посадовця, в Україні накопичилося чимало перехідних запасів — не менше 350 тисяч тонн цукру. А восени на заводах зварять близько 2—2,2 мільйона тонн стратегічних кристалів, що на кількасот тисяч тонн більше, ніж потрібно для внутрішнього споживання. Те, що обсяги посівних площ під буряками впали — також не біда. Ситуацію буде виправлено за рахунок вищої врожайності гектарів під корінцями.

Також Микола Присяжнюк додатково пообіцяв «увімкнути» інші засоби захисту внутрішнього ринку. Зокрема, попри СОТівські домовленості, спробує відмовитися від завезення до України заморської тростини, а ще закликатиме на заводах вдатися до виробництва біоетанолу, якщо раптом варити цукор буде не вигідно. Таким чином можна й посіви під буряками розширити.

Тим часом, у столичних супермаркетах за кілограм солодкого піску просять вже сім гривень.

Схоже, і виробники цукру, і торгівці навчилися самі себе добре захищати. А особливо — у сезон консервацій, коли попит на цукор зростає.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Іноді голодування — тільки на користь

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Підтверджують ці побоювання і результати міліцейської перевірки. Відомо, що щороку під час курортно-відпускного сезону у місцях масового відпочинку, наче гриби після дощу виростають кіоски-фаст-фуди. Щоправда, наскільки безпечними є їхні «смаколики» — лише Богу відомо. Адже у більшості випадків під час їх приготування використовується продукція, придбана без відповідних документів про якість та безпеку. Мовляв, купують її підприємці, як правило, для стихійних ринків.

Мало переймаються власники таких закусочних і про дотримання умов зберігання як самої сировини, так і готової продукції. Та будьмо відверті: якими б вражаючими не були ці факти, Америку вони не відкрили. Про те, що харчуватися у подібних закладах небезпечно — майже в унісон роками говорять міліція, медики й журналісти. Попри це до кіосків з тою ж таки шаурмою вишиковуються черги... Та це вже проблема тих, хто у цій черзі стоїть. Мабуть, адреналіну у житті бракує.

Між тим, аби отруїтися зовсім не обов'язково їхати в курортні міста чи ж харчуватися у фаст-фудах. Можна просто й банально не дотримуватись правил особистої гігієни та норм приготування і зберігання їжі, особливо влітку. Адже, як підрахували свого часу науковці, з кожним підвищенням температури навколишнього середовища на 10 градусів, розповсюдженість кишкових інфекцій збільшується на 17 відсотків.

Звичайно, повністю вберегтися від кишкових інфекцій неможливо. Та мінімізувати ймовірність їх виникнення може дотримання простих правил: мити руки, фрукти, овочі, захищати продукти від мух та комах, не зберігати навіть у холодильниках салати та паштети — їх краще їсти відразу після приготування.

— Ще одна порада — обходити стороною відділи кулінарії у супермаркетах, — каже дільничний лікар Рита Гофман (м. Київ). — Ввести табу на салати, заправлені соусами та майонезом, та ті, що містять м'ясо чи рибу. Категорично не раджу включати у раціон ковбаси, сосиски, сардельки, паштети, пиріжки із м'ясною чи рибною начинкою. І обов'язково дивіться на строк придатності товарів у магазинах і спосіб їх зберігання.

І якщо є бодай найменший натяк на зіпсованість — краще повернути товар у магазин чи ж просто викинути і забути. Адже перебіг і наслідки кишкових інфекцій можуть бути вкрай серйозними.

Віктор ДЕЙНЕКА.

На посту ДАІ зупинили макову соломку

П'ятдесят п'ять кілограмів макової соломки — такий «улов» отримали працівники управління боротьби з наркоторгівлею у Дніпропетровській області. Спочатку на посту ДАІ, що розташований на автошляху Знам'янка—Луганськ—Ізварине у Криничанському районі, зупинили автомобіль, яким керував безробітний раніше судимий 45-річний мешканець Кривого Рогу. У авто було виявлено макову соломку. Загальна вага знахідки становить близько 5 кілограмів.

В подальшому зазирнули і в гараж чоловіка, де виявили ще 50 кілограмів соломки.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.
Дніпропетровська область.

Ліки вилучили з обігу

Сучасну лабораторію для виявлення фальсифікованих медикаментів — п'яту в Україні — відкрито у Рівному. На її оснащення витратили майже 7 мільйонів гривень. Таке вкладення коштів дуже доречне, адже в аптеках почастішали випадки продажу підроблених ліків. Тільки останнім часом фахівці Держслужби з лікарських засобів у Рівненській області чотирьом несумлінним підприємцям заборонили продавати медпрепарати, ще сорок трьох зобов'язали усунути недоліки в роботі. Водночас фахівці проінспектували якість лікарських засобів у процесі їх виробництва, транспортування, зберігання та реалізації. За результатами 437 перевірок порушників оштрафували майже на 25 тисяч гривень, а також зобов'язали відшкодувати до держбюджету 43,7 тисячі гривень. Загалом з початку року в лабораторії з контролю лікарських засобів та медичної продукції проаналізували понад 900 серій медикаментів, із них 136 партій вилучили з обігу, щоб не завдати шкоди здоров'ю людей.

Олександра ЮРКОВА.

ФОТОФАКТ

У Донецьку відбувся урочистий випуск і посвята в захисники правопорядку випускників Донецького юридичного інституту МВС України.

***На знімку:** ректор вузу Віктор Бесчасний і голова Донецької облради Андрій Федорук привітали молодих офіцерів.*

Фото надане прес-службою ДЮІ.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Влада оголосила війну сміттю

Вести її у Севастополі доручать спеціально створеній робочій групі, до складу якої увійдуть представники всіх перевіряльних і контролюючих структур. Формою «бойових дій» вирішили обрати рейди. На чолі групи стануть представники міськдержадміністрації, які поставили завдання: група повинна побувати «у всіх місцях міста з метою визначення якості прибирання сміття і виявлення проблем». Під час перевірок, пообіцяв перший заступник голови СДДА Сергій Савенков, «особливу увагу буде приділено роботі РЕПів, як вони виконують свої функціональні зобов'язання».

Проблема утилізації ТПВ у курортний сезон в деяких районах Севастополя перетворюється на головний біль. Так, голова Балаклавської райдержадміністрації Федір Рубанов на першому засіданні робочої групи повідомив, що нині у зв'язку з напливом відпочивальників збирання сміття (у тому числі й вивезення ТПВ на полігон) у найбільш людних місцях проводиться чотири рази на добу.

Микола МАГДИЧ.

«Дика груша» порадує лемішкою

Жителів та гостей Кіровоградщини запрошують на сільський фестиваль «Дика груша», що відбудеться в області на День Незалежності України. Організатори обіцяють гостям традиційні страви національної польової кухні, ігри, танці та інші розваги. «Живи смачно!» — закликають відвідувачів засновники «Дикої груші» і заманюють людей у намети, де кожен зможе скуштувати тетерку, лемішку, капусняк, соломаху, коржі-загреби, куліш, галушки-гречаники, м'ясо, птицю і рибу, запечені в глині, попити узвару й медовухи. На фестивальному базарі селяни продаватимуть ряжанку, сир, сметану, яйця, фрукти, овочі тощо — все домашнє, наше, справжнє.

Олег ШВЕРНЕНКО.
Кіровоградська область.

ЦИФРА

37 відсотків

приросту обсягів виробництва промислової продукції досягнуто цього року на Житомирщині, тоді як у цілому по Україні — 0,4 відсотка. Найвищий темп — у видобувній галузі області, де виробництво зросло у два з половиною рази. Високі показники демонструють також меблевики — продукції вироблено в 1,8 разу більше; деревообробники — зростання становить 34 відсотки.

Водночас не можуть подолати відставання підприємства легкої, целюлозно-паперової промисловості, видавничої діяльності, металургії — зменшення обсягів виробництва становить 5-6 відсотків.

Олексій КАВУН.

Дівчинку врятував пісок

Цими днями до міської лікарні Комсомольська потрапила п'ятирічна дівчинка, яка випала з вікна четвертого поверху. На щастя, вона залишилася живою, хоча й травмувалася. Її врятувала життя малій випадковість: не так давно біля будинку проводилися ремонтні роботи, тож поруч залишилася купа піску, на яку і приземлилася дитина.

З'ясувалося, що того дня дівчинка гралася у квартирі із сусідським хлопчиком, однак варто було дідусеві й бабусі залишити малюків самих, як ті залізли на підвіконня, мала оперлася на протимоскитну сітку і...

До речі, це вже не перший випадок цього літа у Комсомольську, коли діти травмуються в схожих ситуаціях. Лише протягом червня—липня таких було два.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

Вибухнув газ. Двоє осіб у тяжкому стані

Трагічний випадок стався у понеділок. О 18 годині рятувальники отримали повідомлення, що в Івано-Франківську по вул. Кармелюка у гаражі 48-річного чоловіка пролунав вибух, який імовірно спричинили пари бензину. Обвалилися несучі конструкції будівлі, знищено дві стіни. З термічними опіками госпіталізовано двох осіб (1965-го та 1985 років народження). Стан потерпілих тяжкий. Третя особа, яка отримала незначні ушкодження, від госпіталізації відмовилась.

Для ліквідації наслідків вибуху було залучено дев'ять працівників пожежно-рятувальної служби. Причина трагедії та сума збитків встановлюються.

Нагадаємо: нещодавно в житловому будинку обласного центру стався вибух газу, в результаті якого загинула людина.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківськ.

Підприємства Криму заборгували своїм працівникам 61 мільйон гривень зарплати (УНН)

Запхав корову в... «Жигулі»

На Вінниччині затримали чоловіка, який у селі Теклівка Шаргородського району вкрав корову і ягня. Тварин перевозив в... автомобілі ВАЗ—2101.

Як пояснив в. о. начальника Шаргородського райвідділу міліції Василь Пендюра, підозрюваний — мешканець сусіднього Жмеринського району. Він зняв сидіння в автомобілі і поїхав у село, де вже пригледів обійстя для крадіжки. Уночі вивів корову з хліва. Запхав її у легковик. Потім повернувся ще раз і вже на руках виніс ягня. Воно також умістилося в салон.

Щоб не потрапити на очі даішникам, їхав польовими дорогами. На одному з поворотів не впорався з керуванням і опинився у кюветі. Очевидно, бідні тварини заважали управляти машиною.

Незважаючи на скоєне, спритник вирішив вийти сухим із води. Він звернувся до міліції з заявою про... викрадення автомобіля. Подав її швидше, ніж жінка — заяву про зникнення тварин. Автомобіль-«копійку» міліціонери розшукали. З худобою в салоні.

— Під час перевірки встановлено, що підозрюваний уже притягався до відповідальності за викрадення автомобіля, — пояснила керівник сектору зв'язків з громадськістю обласної міліції Анна Олійник. — За фактом крадіжки худоби порушено кримінальну справу. За скоєне підозрюваного можуть засудити до шести років ув'язнення.

Віктор СКРИПНИК.

ФОТОФАКТ

Студенти перших курсів історичного факультету Миколаївського державного університету імені Василя Сухомлинського проходять практику на розкопках стародавнього городища «Дикий сад», якому більше 3000 років.

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

Банду Кульгавого судитимуть без ватажка

До суду передано кримінальну справу про серію розбійних нападів на банки в Донецьку, які скоїла так звана «банда Кульгавого».

На її рахунку — нальоти на фінансові установи протягом чотирьох років, з 2007 по 2011-й. Слідство встановило, що до складу злочинної групи входило двоє осіб — громадянин України та громадянин Росії. Особливою прикметою першого з них була кульгавість, через це ватажок і отримав таке прізвисько. За час своєї злочинної діяльності спільники скоїли десять озброєних пограбувань, дев'ять із них — банківських філій та одне — пункту обміну валют. Загалом під час нападів зловмисники завдали поранень п'ятьом особам, двом із них — смертельних. Загальна сума награбованого перевищила 4,5 мільйона гривень, повідомили в прес-службі обласної прокуратури.

Раніше правоохоронці відзначали, що всі резонансні злочини, скоєні угрупованням, мали спільну рису: озброєні люди швидко забирали з відділень мільйони гривень.

Утім, на лаві підсудних опиниться лише одна людина. Сам «Кульгавий», стверджують у прокуратурі, перебуваючи в стані алкогольного сп'яніння, загинув ще взимку під колесами поїзда. Спільника, громадянина сусідньої держави, обвинувачують одразу за чотирма статтями Кримінального кодексу України: розбій, умисне вбивство, замах на вбивство та незаконне поводження зі зброєю. Санкція статей передбачає максимальне покарання — довічне ув'язнення.

Ліна КУЩ.

ФОТОФАКТ

У Вінниці з'явиться ще одна сучасна зона для прогулянок. Нині на ділянці від перехрестя 50-річчя Перемоги й проспекту Коцюбинського й до ринку «Світанок» тривають роботи з комплексного благоустрою території.

Фото Олександра ЛАПІНА (Укрінформ).

Гетто легше не помітити...

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Результати шестимісячної роботи оприлюднили вчора під час прес-конференції у Києві. Профінансував цей проект міжнародний фонд «Відродження». Серед найбільших негараздів ромів соціологи виокремили три: відсутність грошей, безробіття, недоступність освітніх, медичних та правових послуг. За словами експерта Марії Колоколової, усі ці питання взаємопов'язані й вирішувати їх слід у комплексі. Перша ж перепона — недовіра ромів до державних органів. Голова Золотоніської общини циган «Аме Рома» Олена Фьюдр розповідає: «У Кіровоградській, Черкаській та Вінницькій областях досі діють так звані циганські суди, під час яких роми вирішують усі свої конфліктні питання. До державних органів судочинства вони не звертаються», — стверджує активістка.

Більше того, проблеми ромів, за словами представника фонду «Відродження» Романа Романова, титульна нація навіть не бажає помічати. Приклад — табір у Береговому, що на Закарпатті. Щоб не бачити, в яких антилюдських і антисанітарних умовах там живуть, одне з місцевих підприємств огородило його високим парканом. Виходить, як у буддистському вченні про трьох мавпочок: не чую, не бачу, не говорю. Однак, якщо у східній філософії у такий спосіб пропонують відректися від зла, то у нас виходить навпаки. Вихід, на думку Романа Романова, у створенні центрів правової допомоги для ромської спільноти, один з яких уже організовують у Мукачеву.

Окрема тема — київський, так званий березняківський, табір. 30 травня невідомі його спалили, а всіх мешканців, у тому числі й дітей, вигнали. Знайти табір непросто. З центру доведеться їхати більше години, а потім мандрувати через гаражі, повз яр зі сміттям, перейти залізничні колії. І на цій окраїні, у вутлих наметах живуть цілі сім'ї. Мешканка табору Рита з чоловіком та трьома дітьми рада вже тому, що їх не виселяють. «Дядя Петя домовився», — пояснює вона тимчасове перемир'я. На запитання, хто ж такий «дядя Петя», туманно відповідає: «Наш старший». Тим часом юристи взялися за справу й збираються цього разу довести, що підпалювати табір і виганяти людей лише за те, що вони не тієї, що треба, національності — злочин. Чи вдасться їм це — поки що питання відкрите.

Тетяна ПАСОВА.

П'ятиметровий короп — окраса фестивалю

Перед «КоропФестом-2012», що вже вп'яте відбувся у селищі Коропці Монастириського району на Тернопільщині, десять рибалок у вранішню пору виловили 134 коропи.

З рибин місцеві господині приготували до півсотні страв. Чого тут тільки не було: короп смажений, варений, вуджений, фарширований, запечений і навіть квашений. Останній, до речі, готують тільки тут. Протягом двох місяців замариновану рибу витримують у дубових бочках, смак її неповторний. Є і фірмовий рецепт юшки, до традиційних інгредієнтів якої обов'язково входять горілка і вкинуте наприкінці палаюче поліно. А чи смакували ви рибним тортом, варениками з рибою і грибами, коропом з медом, горіхами та черносливом? Отож-бо. Тільки тут зберегли фірмовий рецепт приготування коропа у родині польського графа Бадені, палац якого вже понад сто років прикрашає Коропець, і на площі перед яким відбувається фестиваль. До приготування коропа по-баденівськи обов'язково потрібні м'ясо дикої кози, домашнє масло і сметана. З 12 найбільших рибин організатори фестивалю сформували п'ятиметрового фаршированого коропа, який міг би претендувати на занесення до Книги рекордів України. Його частинами продали з аукціону, виручивши понад 1,5 тисячі гривень. Гроші використають на потреби міста.

Коропецькі господині одна поперед одної нахвалювали свої наїдки **(на знімку)**. Кулінарним мистецтвом вразив і голова обласної ради Олексій Кайда. Свого фірмового фаршированого коропа під назвою «Петрович» він приготував на очах учасників фестивалю. Олексій Петрович вважає, що риба має залишатися рибою, тому використовує мінімум спецій. З інгредієнтів — сіль, перець, петрушка, часник, цибуля і кілька шматочків сала.

У рамках фестивалю відбулися круглий стіл «Туристична привабливість Монастириського району», концерт та спортивні змагання.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Фото **Олега СНІТОВСЬКОГО.**

УРОЖАЙ

Багато комбайнів — до скорого закінчення жнив

Сьогодні на ланах Хмельниччини працює близько 1,2 тисячі комбайнів. До цього така кількість техніки ще не виходила на поля. Високі темпи дозволять закінчити збирання ранніх зернових і зернобобових протягом тижня. Нині вже намолочено близько 750 тисяч тонн, середня врожайність становить майже 41 центнер з гектара.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Зібрати більше завадила погода

В Одеській області завершено збирання ранніх зернових. За словами начальника Головного управління агропромислового розвитку облдержадміністрації Анатолія Новаковського, зібрано майже 1,5 мільйона тонн зерна із середньою урожайністю 17,1 центнера з гектара. Анатолій Новаковський підкреслив, що, незважаючи на погодні негаразди, які супроводжували збиральну кампанію, нинішнє зерно дуже якісне.

«Зерно гарно виповнене, висока скловидність і як наслідок — неабиякі показники якості: по білку — 15-16% і навіть більше, по кількості клейковини 24-30%. Щодо пшениці, а ми її зібрали понад 820 тисяч тонн, практично 90% зібраного врожаю пшениці відповідають усім параметрам. Ми маємо велику кількість зерна другого класу, який використовується у хлібопеченні — близько 50% загальної маси продовольчого зерна. Є зерно першого класу, зерно третього класу. Тобто у нас є реальні можливості сформувати обсяги зерна для стабільного забезпечення хлібобулочними виробами, борошном, крупами з урожаю поточного року», — відзначив Анатолій Новаковський.

200 тисяч тонн зерна вже надійшло на елеватори в Одеській області. Решта зберігається в господарствах і також буде відправлена до портових елеваторів.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Горох спеки не боїться

На Вінниччині з ранніх зернових тільки горох вродив краще, ніж торік. Бобову культуру обмолочено на всій площі з середньою врожайністю 26,6 центнера з гектара, що на 5,8 центнера більше минулорічного показника. Найкращих результатів на гороховому полі досягли у господарстві «Радівське» Калинівського району. Тут на круг зібрали по 46 центнерів бобів. А сорт «Царевич» підтвердив свою назву — видав 52,2 центнера з гектара.

Високу врожайність гороху фахівці пояснюють тим, що у більшості господарств краю висівають нові прогресивні сорти цієї культури. Вони більш стійкі до вилягання, а за нинішніх умов ще й показали, що не бояться спеки.

В області також завершено збирання озимого ячменю, середня врожайність якого 33,2 центнера з гектара, це на 5,5 центнера менше минулорічного показника. Приблизно на стільки ж нижча врожайність озимої пшениці, на круг виходить 37,1 центнера. Підвела вінничан яра пшениця. У середньому на одному гектарі недобір у порівнянні з минулим роком становить 8,4 центнера (21,6 центнера з гектара). Так само погано вродив ярий ріпак, середня врожайність якого лише 10,3 центнера з гектара. Озимий ріпак дає у два рази більше — 23,2 центнера.

Ранні зернові залишилося впорати менше ніж на третині площ. Загалом намолочено 1,4 мільйона тонн збіжжя при середній урожайності 34,2 центнера з гектара. Торік цей показник становив 39,4 центнера.

Вл. інф.

В Умані від ураження блискавкою потерпіло четверо осіб. Одну пару госпіталізовано до місцевої лікарні. Під час грози двоє чоловіків і двоє жінок ховалися від дощу під високим деревом, *передає наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО*

Російські військові вперше продемонстрували можливості бронеавтомобілів «Тигр» в Україні у рамках міжнародних навчань «Слов'янська співдружність–2012», *повідомив представник Міноборони РФ по Сухопутних військах підполковник Микола ДОНЮШКІН*

Прокуратура Києва нарешті «помітила», що парки і сквери столиці — у «незадовільному» стані!

РЕПЛІКА

ЗМІ оприлюднили інформацію прес-служби прокуратури Києва: «Київські парки та сквери знаходяться у незадовільному стані». Й що саме такого висновку дійшла робоча група з питань охорони довкілля «при розміщенні споруд, знесенні зелених насаджень на території парків і скверів».

А також, що за результатами цієї роботи прокуратура внесла подання голові КМДА Олександру Попову та порушила кілька кримінальних справ. Повідомляється величезна «новина»: «Встановлено, що території парків та скверів столиці занедбані, захаращені сміттям. Тут хаотично розташовуються численні тимчасові споруди, більшість з яких самовільно встановлена», а «КМДА належних заходів до узаконення їх діяльності або демонтажу не вживає, використання комунального майна столичних парків не контролюється».

Бу-га-га! — як пишуть учасники форумів в Інтернеті, або лихо та й горе з нашими правоохоронцями зеленого Києва! Та парки, сквери, взагалі зелені зони, дорога наша прокуратуро, не просто в «незадовільному» стані, вони на очах у киян і міської влади по-варварськи знищуються. «Голос України» впродовж кількох останніх років систематично, кілька разів на місяць повідомляв про це і КМДА, і прокуратуру Києва. І не лише тоді, коли дерева, зелені зони, сквери та навіть частини парків і лісу вже були знищені, а й, як кажуть, у процесі! Як і про київську МАФію — навіть з конкретною схемою корупції у цій справі. Про що надсилали запити до прокуратури — зі сподіванням на її втручання. Але марно: нам або не відповідали, або відбувалися відписками, про що редакція інформувала читачів на шпальтах газети.

А нині що сталося — вітер подув в інший бік, прокурори спали-спали та й прокинулися? Чи вони вже не просять на бензин у КМДА?

Валентина ПИСАНСЬКА.

СПОРТ

Подав у відставку

Футбол. Юрій Калитвинцев залишив пост асистента тренера збірної України, повідомляє офіційний сайт федерації футболу країни.

— Про свої наміри я повідомив ще під час чемпіонату Європи. Вважаю, що готовий до самостійної тренерської діяльності, — сказав Юрій Миколайович. — Хочу подякувати всім, з ким працював у збірній. Усе я робив із серцем. Але настав час рухатися далі.

Ще один новобранець?..

За повідомленням сайту Чемпіонат. com, позавчора пізно ввечері до Києва для підписання контракту нібито прибув атакуючий півоборонець берлінської «Герти» Раффаел. Учора футболіст мав пройти медобстеження в одній із столичних клінік, а потім підписати контракт із «Динамо».

Стверджують, що усі фінансові питання між клубами врегульовані. А футболіста влаштували умови особистого контракту, запропоновані «Динамо». За даними німецької преси, Раффаел обійшовся киянам у 7 мільйонів євро. 2008 року бразилець перейшов до «Герти» зі швейцарського «Цюриха». За цей час зіграв 140 матчів, забив 30 м'ячів і зробив 33 результативні передачі.

З «Фейєноордом» не зіграють

Вилучені у матчі шостого туру групового етапу Ліги Європи сезону 2011/2012 «Динамо» — «Маккабі» (Тель-Авів) оборонці киян Євген Хачериді та Леандро Алмейда дізналися від УЄФА терміни покарань. Бразильця дискваліфіковано на один матч у новому євросезоні, а українця — на три.

Нагадаємо, що в рамках третього кваліфікаційного раунду Ліги чемпіонів «Динамо» зіграє з «Фейєноордом» у Києві 31 липня і в Роттердамі 7 серпня.

Нагороди кадетів

Боротьба. Вдалим виявився для українців чемпіонат Європи серед кадетів з вільної та греко-римської боротьби.

У хлопців-вільників чемпіоном став Сергій Драмарецький (у вазі до 69 кг). Серед борчинь золоті медалі здобули Тетяна Польова (до 38 кг), Олена Кремер (до 40 кг), Катерина Мишкевич (до 46 кг). Бронзову нагороду здобула львів'янка Анастасія Остапук (до 43 кг).

У турнірі з греко-римської боротьби у наших також є медалі. У вазі до 42 кг друге місце посів Артур Полєтаєв, а Владислав Коростильов став третім у категорії до 46 кілограмів.

Рятувальник побив рекорд, який тримався 29 років

Змагання із пожежно-прикладного спорту серед підрозділів Головного територіального управління МНС у Донецькій області зібрали 32 команди з усіх міст та районів. Учасники змагались у чотирьох видах: підйом штурмовою драбиною на навчальну башту, дистанція 100 метрів із перешкодами, естафета 4 по 100 метрів та бойове розгортання. Окремо оцінювалися особисті досягнення спортсменів. Головною спортивною подією стало побиття рекорду області на дистанції 100 метрів із перешкодами. Попереднє досягнення майстра спорту СРСР Віктора Савчука — 16,56 секунди — протрималося 29 років. Автором нового рекорду став спортсмен із Донецька Денис Мікава, який виконав вправу за 16,38 секунди.

Ліна КУЩ.

На знімку: під час змагань.

Фото центру пропаганди ГТУ МНС України в Донецькій області.

СВІТ БЕЗ КОРДОНІВ

Увага: дерев'яні церкви!

Чотири дерев'яні церкви, які є пам'ятками архітектури, проінспектує у вересні делегація ІКОМОС (Міжнародна рада з охорони пам'яток та історичних місць).

Про це заявив в. о. начальника управління охорони культурної спадщини Львівської облдержадміністрації Андрій Левик. Річ у тім, що ці церкви входять до українсько-польського проекту «Дерев'яні церкви Карпатського регіону України та Польщі» й претендують на включення до списку Світової спадщини ЮНЕСКО. Загалом робочою групою, яка була створена фахівцями України та Польщі, було оглянуто кілька сотень дерев'яних церков на українсько-польському порубіжжі. З них відібрано 16 — по вісім з кожного боку кордону, які номіновано на включення до Світової спадщини ЮНЕСКО. З українського боку йдеться про чотири храми на Львівщині: це — церква св. Юрія XVI—XVII ст. у Дрогобичі, Пресвятої Трійці 1720 року в Жовкві, Собор Пресвятої Богородиці 1838 року в селі Маткові Турківського району та Зіслання святого Духа 1502 року в селі Потеличі Жовківського району. Окрім того йдеться про два храми на Закарпатті та Івано-Франківській області.

Ідея включення дерев'яних церков України та Польщі до списку Світової спадщини виникла ще 2008 році. Нині обидві країни вийшли на завершальну стадію — після візиту делегації ІКОМОС варто чекати на рішення ЮНЕСКО. Втім цілком можливо, що до списку буде включено лише частину із запропонованих храмів.

Олександр СИРЦОВ.
Львівська область.

Таджикистан цікавиться нашими санаторіями

Голова Закарпатської облдержадміністрації Олександр Ледида зустрівся із Надзвичайним і Повноважним Послом Республіки Таджикистан в Україні Шухратом Султоновим* (на знімку). *Йшлося насамперед про можливість співробітництва Закарпаття із Таджикистаном.

Посольство цієї азійської країни в столиці України відкрито лише близько року. За цей час між двома країнами були визначені основні напрями співпраці в економічній та соціальній галузях. З метою налагодження міжрегіональних зв'язків таджицький посол і здійснив робочу поїздку до Львівської та Закарпатської областей.

За словами голови ОДА, Таджикистан цікавить переробка деревини, можливість оздоровлювати своїх громадян у санаторіях, а також закарпатські мінеральні води.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

Фото надане прес-службою облдержадміністрації.

Дипломати радять ретельно обирати туроператорів

Міністерство закордонних справ радить тим, хто бажає відпочити в Болгарії, виважено й ретельно обирати туроператорів, оскільки є випадки несумлінного виконання турфірмами взятих на себе зобов'язань.

«Протягом цього місяця до МЗС надійшли численні звернення громадян зі скаргами на компанію «Балкан Тревел» ... і з проханням надати допомогу в розв'язанні проблем, які виникали навколо відправлених цим підприємством до Болгарії українських туристів і в тому числі дітей», — сказав прес-секретар Міністерства закордонних справ України Олександр Дикусаров.

Так, групу з 45 дітей і 12 дорослих, які уклали раніше договір із цією компанією, 30 червня без жодних пояснень привезли не в той готель, що обумовлювався під час оформлення поїздки. Там туристам запропонували оселитися в необладнаному приміщенні поруч із незавершеним будівництвом, не огородженим парканом. А це могло бути небезпечно для дітей. 6 липня інша група з 37 українських дітей також опинилася в подібній ситуації. 12 липня представник групи, у складі якої були 27 дітей, заявив, що вони не можуть виїхати після відпочинку до України через невиконання «Балкан Тревел» зобов'язань. За словами О. Дикусарова, МЗС звернувся до МВС і Держагентства з туризму із проханням перевірити в цієї компанії ліцензійні угоди, **передає «РБК-Україна».**

Захід назвав нерозсудливістю погрозу сирійської влади пустити в хід хімічну зброю

Погроза Дамаска застосувати хімічну зброю у разі вторгнення до Сирії спричинила обурення західних країн. Башара Асада вельми серйозно попередили про наслідки подібного кроку. Знову розкритикували сирійську владу, США, проте, знайшли виправдання для повстанців, котрі скоїли теракт проти високопосадовців країни.

«На жаль, не дивно, що вони використовують такі смертоносні методи». «Використання ким-небудь у Сирії хімічної зброї стане вкрай безрозсудним кроком», — **передає ІТАР-ТАРС заяву генсека ООН Пан Гі Муна.**

Крайню занепокоєність подібними заявами висловили й міністри закордонних справ країн — членів Євросоюзу. Як наголосив глава МЗС Франції Лоран Фабіус, влада Сирії, яка володіє хімічною зброєю, порушує міжнародні угоди, і це питання заслуговує «особливого контролю» з боку міжнародного співтовариства, **повідомляє «Інтерфакс».**

США в особі президента Барака Обами в цьому зв'язку заявили, що сирійський президент Башар Асад зробить трагічну помилку, якщо, як він обіцяв, застосує хімічну зброю.

«Наша позиція з цього питання цілком ясна: будь-яке можливе застосування цієї зброї зовсім неприйнятне. Ми вже говорили про це багато днів. США працюватимуть з усіма союзниками й партнерами, щоб відстежувати ситуацію, обмінюватися інформацією, щоб вони виступили з аналогічними сигналами», — пізніше продублювала позицію американської влади офіційний представник Держдепартаменту США Вікторія Нуланд, додавши, що це попередження стосується і сирійської опозиції.

Вашингтон також не розуміє позиції Росії та Китаю стосовно Сирії, заявили в Держдепі.

«Нині ми зіткнулися із ситуацією, коли Росія і Китай втретє заблокували устремління ООН. Вони від початку не хочуть підтримати положення про наслідки за недотримання вимог женевського плану про створення коаліційного уряду, що вони його підписали. Я не можу говорити про те, чого домагаються Росія і Китай. Нехай вони самі скажуть про це. Відверто кажучи, зараз це незрозуміло», — зазначив представник Держдепу.

Нагадаю: загроза застосувати хімічну зброю була озвучена представником міністерства закордонних справ Сирії Джихадом Макдісі, який наголосив, що влада країни ні за яких обставин не застосує її проти населення.

Хоча більшість спостерігачів вважають загрозу Сирії блефом, у вівторок представники опозиції цієї країни із Вільної сирійської армії розповсюдили заяву, що війська передислокують хімічну зброю в аеропорти біля кордонів держави. «Асад перемістив частину озброєнь і устаткування для змішування хімічних компонентів в аеропорти біля кордонів Сирії. Об'єднане командування Вільної сирійської армії усередині країни добре поінформовано про місця дислокації цієї зброї», — говориться в ньому.

Тим часом у країні тривають запеклі сутички.

Яна СТАДІЛЬНА (за матеріалами закордонних інформагентств).

ФОТОФАКТ

Міра і Река Роботки перемогли в конкурсі краси у категорії від двох до п'яти років на XIII фестивалі близнюків у місті Сігетхалом в Угорщині.

Фото XINHUA/Укрінформ.

Не зміг пристикуватися

Російський вантажний космічний корабель «Прогрес» у ніч на вівторок не зміг пристикуватися до Міжнародної космічної станції через технічну несправність радіотехнічної системи зближення «Курс». Про це повідомляє «РИА Новости» з посиланням на сайт Національного аерокосмічного управління США (НАСА).

«Прогрес» відстикувався від станції у ніч на 23 липня. Планувалося, що під час повторного приєднання буде проведено низку інженерних тестів модернізованої системи зближення, якій у майбутньому доведеться приймати інші російські вантажівки. Однак при спробі активувати систему «Курс» у ній виявилися неполадки, що спричинило автоматичне скасування стикування. **За даними НАСА,** найімовірніше, «Прогрес» спробує пристикуватися до МКС у п'ятницю, 28 липня, після японського вантажного корабля HTV-3.

ПЛАНЕТА

Німеччина в «негативі»

Міжнародне рейтингове агентство Moody's оголосило про зміну прогнозу за кредитним рейтингом Німеччини зі «стабільного» на «негативний». Таке рішення прийнято й щодо Нідерландів та Люксембургу. Самі рейтинги цих країн залишилися поки що без змін — на найвищому рівні ААА.

Міністр фінансів Німеччини Вольфганг Шойбле назвав таке рішення агентства Moody's необґрунтованим. Він заявив, що ФРН залишиться гарантом стабільності в єврозоні і зробить все можливе для подолання боргової кризи.

Зміну позицій провідних економік Євросоюзу експерти агентства пояснили зростаючою непевністю з питання подолання боргової кризи єврозони.

Заклопотаність Moody's спричинена ситуацією в Греції. Її можливий вихід із єврозони завдасть удару по інших учасниках блоку, і передусім по Берліну — найбільшому донору пакета фінансової допомоги Афінам.

Ринки не вірять

В свою чергу Іспанії не вдалося відновити довіру ринків, які побоюються, що Мадрид буде змушений вдатися до плану глобального порятунку економіки й захопить із собою Італію, **повідомляє Євроньюс.**

Прибутковість десятирічних іспанських облігацій зросла під час торгів у понеділок до рекордних 7,5 відсотка річних — найвищого рівня з моменту створення єврозони в 1999 році.

Ринок турбує той факт, що низка іспанських областей уже звернулися або найближчим часом звернуться до Мадрида за фінансовою допомогою, і це може потребувати додаткової підтримки Іспанії з боку ЄС.

Міністр економіки Іспанії Луїс де Гіндос продовжує стверджувати, що його країна не має потреби у фінансовій допомозі. Але деякі експерти не вірять, що Мадриду вдасться уникнути такого сценарію.

«Скорочення видатків могло вирішити проблему кілька місяців тому, коли ще був шанс, що це спрацює, — каже аналітик Хуан Хосе Торібіо. — Однак зараз, здається, щоб б не робив іспанський уряд, — ринки йому не повірять».

На вулицях іспанської столиці «грона гніву» давно достигли — люди кажуть «ні» політиці затягування пасків. Партнери по ЄС погодилися позичити Мадриду до 100 мільярдів євро для підтримки банків. Але якщо Іспанія звернеться за повномасштабною фінансовою допомогою, то нові заходи жорсткої економії, введення яких неминуче завдадуть міжнародні кредитори, будуть рішуче відкинуті народом.

ЄС підтримав розгортання в Малі стабілізаційних сил

Воєнне вторгнення до Малі, де північ країни утримують у своїх руках повстанці-туареги та радикальні ісламісти, стає дедалі ймовірнішим. Так вважають експерти та спостерігачі.

У понеділок Європейський Союз заявив про те, що готовий підтримати розгортання в Малі африканських стабілізаційних сил під мандатом ООН за згодою уряду та Африканського Союзу. Крім того, Брюссель погрожує застосувати санкції проти тих, хто стає перешкодою на шляху до демократичних змін у Малі.

Рада Безпеки ООН поки що не дала схвалення плану інтервенції на північ Малі.

Нагадаємо: у квітні Національний рух за звільнення Азавада — угруповання туарегів, яке домагається незалежності півночі Малі, одержав контроль над регіоном. Згодом гору взяли ісламісти.

Ситуація ускладнюється тим, що в республіці, ослабленій березневим воєнним переворотом, досі немає дієздатного уряду.

На початку липня в столиці Малі Бамако пройшла масова демонстрація за єдність країни, розколотої на дві частини, **повідомляє Євроньюс.**

У Польщі за нелегальне перебування затримано дев'ятьох українців (Укрінформ)

СПЕЦВИПУСК 3:

ЧАТУВАННЯ

Твоє ставлення до знайомств у Інтернеті

Розпитувала Юлія КОСТЕНКО.

Катерина, 17 років, абітурієнтка: «Зі своїм колишнім хлопцем я познайомилася в Інтернеті. Зустрічалися півроку, потім зрозуміли, що ми абсолютно різні. Справжнє життя нас роз'єднало. Під час реальних зустрічей поводься стримано, не роздавайте номер телефону направо й наліво. Якось один хлопчина почав погрожувати: «Я тебе знайду. Я знаю, де ти живеш! Я хочу тебе побачити». Придивляйтеся до своїх співрозмовників!»

Максим, 25 років, приватний підприємець: «Ставлюся до онлайн-знайомств так само, як до інших. Це всього лише метод. Але він значно розширює можливості. Спілкуюся часто. Якщо це знайомства з дівчатами, то потрібен хороший фотоальбом, а вже потім усе інше... Чому цей метод? Причин багато: час, місце, комплекси. Можна витворяти що завгодно, тільки без помилок».

Оксана, 18 років, Київський індустріальний коледж: «Інтернет-знайомства не можна розцінювати як щось негативне. Два роки тому я непогано спілкувалася в мережі. Зараз від цього відмежувалася, бо в більшості випадків було важко знайти спільну мову. Чому все ж таки спілкувалася? Напевно, тому, що це актуально. Дякувати Богу, зі своїм хлопцем я познайомилася в реалі! Вважаю, що з Інтернетом треба бути дуже обережною».

Артем, 19 років, програміст: «Я часто знайомлюся в Інтернеті й отримую від цього колосальне задоволення! Бо можу оцінити людину на відстані, продивитися її зацікавлення, вподобання в музиці, кіно і, якщо є, то і в книгах. У житті про людину, з якою знайомимося, ми не знаємо нічого або мало. Це як гра в рулетку! Трапиться цікава нам людина чи ні? Але старі способи залишаються приємними і романтичними».

МІКС

Ретро-огляд: як знаходили одне одного наші батьки

«Знайомитися дедалі важче. Раніше люди були простіші, відкритіші...» — такі слова нерідко можна почути від молоді, що шукає собі пару. А як знайомилися наші батьки, дідусі та бабусі? Чи легше було їм зустріти рідну душу?

Із давніх-давен українська жінка рідко стояла в куточку й сором'язливо колупала піч, як ми собі це уявляємо. Вона брала активну участь у формуванні власної долі — такий уже наш менталітет. Ще у племінні часи дівчина мала право обирати собі чоловіка, і на її вибір мало хто міг уплинути. Порівняйте наше «одружитися» з російським «выйти замуж», «жениться». В основі українського варіанта — дружба, тобто рівні відносини, де кожен має права та обов'язки.

Ніна та Шура.

Лише в єдиному разі вибір пари обмежувався: якщо сім'ї приятелювали та мали однаковий соціальний статус, батьки намагалися одружити дітей.

За козацьких часів і до кінця XIX століття українська молодь шукала кохання на вечорницях, котрі можна назвати прототипами сучасних клубів. Вважалося, що найкраще місце для проведення досвіток — хата вдови. Там збиралися хлопці й дівчата, щоб поспівати, потанцювати, повишивати, під час цього пускаючи бісики в різні боки.

Двадцяте століття позначилося новими способами та місцями для знайомств, та у всі часи знайомство майбутньої пари за шкільною партою чи в університетській аудиторії було і залишається поширеним. У воєнні роки місць не вибирали: найчастіше знайомилися у військових частинах, де служили. Тоді була воєнна романтика. Існування багатьох із нас — її доказ.

Пізніше місцями зустрічі стали численні піонерські табори, дискотеки, клуби за інтересами, потяги (дорогою додому) тощо. Багато молоді їхало на БАМ, щоб відчути справжню радянську романтику. І вони її відчували! Ця магістраль була прокладена між безліччю сердець.

Реальні історії нам розповіла власниця міжнародної шлюбної агенції Наталія Коваль.

40-ві: Ніна та Шура

Блокадний Ленінград. Вона — юна дівчина, котра останні кілька років нічого не бачила, крім руїн голодного міста. Він — 23-річний артилерист, кароокий красень, який ніколи не був обділений увагою жінок. Хіба хтось міг повірити, що кохання застане його саме тут, у цьому сірому місці, де навіть подих завмирає від побаченого? Та сталося саме так.

Голодним містянам хліб тоді видавали пайками: 125 грамів на день. Ніна спізнилася в чергу. Коли йшла додому заплакана, її побачив Шура. Віддав свій шматок. Так і познайомилися.

Для тоненької естонської підданої юнак став справжнім героєм. Мізерний шматок хліба розпалив згаслий вогонь в очах дівчини. Відтоді пара не розлучалася: все життя вони прожили на Харківщині вдвох. Не дав Бог дітей Ніні Іванівні та Олександрові Кузьмовичу, та наділив їх великим коханням, яке вони пронесли через свою долю.

Весілля Тетяни та Сергія.

70-ті: Тетяна і Сергій

Це сталося в Києві майже 40 років тому. Таня сіла у знайомий тролейбус, що підвозив її після лекцій до найближчого метро. Провела байдужим поглядом по сірих пасажирах, вмостилася на улюбленому місці та поринула у книгу. Зупинка, двері відчинилися, і до салону зайшов він. Студентка підвела очі й відчула, як перехопило подих. Було відчуття, ніби вона знає цю людину все життя. Та дівоча сором'язливість не дозволила Тетяні зробити перший крок, хоч юнак теж не зводив із неї очей. І ось — наступна зупинка, хлопець її мрії виходить із тролейбуса. Як таке може статися? Невже вони загубляться на все життя? Дівчина не витримала і останньої миті вискочила з салону і побігла за ним. Спитала перше, що спало на думку: котра година? І, побачивши усмішку Сергія, зрозуміла, що пропала...

Вони виростили двох дітей і до цього часу вдячні долі за ту зустріч осіннього дня та жіночу сміливість.

80-ті: Римма і Сергій

Римма була старанною студенткою Харківського медичного університету. Нарешті видався вільний час, щоб поїхати додому в Рубіжне, — батьки вже не могли дочекатися донечки. Дівчина стояла в черзі до телефонів-автоматів. Здалеку почула крики: просто до неї бігли з сумками двоє хлопців. Почали благати, щоб дівчина пропустила їх до телефону. Наша героїня нікуди не поспішала, тому дала дорогу юнакам. На перонi ці двоє допомогли Риммі донести клунки, потім обмінялись адресами і розпрощалися. Приїхавши додому, вона і забула про хлопців. А коли повернулася до гуртожитку, у дверях кімнати побачила букет і записку: «Я приходив, тебе не було. Чекаю зустрічі. Валерій». Невдовзі вони побачилися і почали зустрічатися. Та стосунки не склалися, пара розійшлася. Другий юнак — Сергій — вирішив не втрачати шанс, адже давно був закоханий у дівчину друга. Із армії він написав їй лише 2 листи і в другому запропонував одружитися. Римма вирішила ризикнути і приїхала у військову частину до Сергія. Яке ж здивування і обурення її переповнювало, коли її ніхто не зустрів! Дівчина зі сльозьми на очах брела полем у новеньких італійських білих туфлях. І раптом когось побачила. Не схожий на себе, з вусами, Сергій біг і щось їй кричав... Цього ж дня майбутнє подружжя поїхало додому до хлопця в Чернівці, де бабуся нареченого змусила його збрити вуса. Так і почалася історія Римми та Сергія, котрі знають, що кохання — непередбачувана штука.

Сергій і Римма.

У ті часи не потрібно було чекати дзвінка, есемески, повідомлення в Інтернеті. Люди знайомилися просто. Призначали побачення біля найближчого пам'ятника, чекали зустрічі з трьома гвоздиками в руці та постійною думкою: прийде — не прийде...

Та це все не означає, що нам треба озиратися назад. Те, що звело твоїх бабусю і дідуся, може не спрацювати для тебе. Тому знайомся, зважаючи на наші реалії. Хтозна, може твоя половинка зараз сидить за монітором і чекає лише твого кроку?

Ірина КРАСУЦЬКА.

Фото з архівів героїв матеріалу.

Катерина, 17 років, коледж «Слов'яно-грецький колегіум»: «У мережі знайомлюся рідко, але, як то кажуть, влучно. Зустріла кількох людей, із якими навіть були стосунки. Але недовго. Після цього зробила висновок: у реальному житті знайомитися краще, цікавіше і надійніше! Нині свої онлайн-знайомства я вважаю помилковими».

Олександр, 17 років, абітурієнт: «Я вважаю знайомства в мережі небезпечними, але попри це зустрічаюся з дівчиною, з якою звів Інтернет. Та ми всі щодня ризикуємо життям, заходячи до ліфту, нарізаючи хліб чи гуляючи подвір'ям. Якщо боятимемося таких простих речей, як знайомства в мережі, то можемо боятися й виходити на вулицю. Знайомлячись розумно, можна знайти однодумця, друга чи просто співрозмовника».

Юлія, 17 років, КНУ імені Тараса Шевченка: «В Інтернеті першою ніколи не знайомлюся і найчастіше не відповідаю на повідомлення формату «привіт, як справи?» від невідомих. Але є кілька людей, з якими я запізналася в соцмережі і продовжую спілкуватися в реальному житті. В Інтернеті будьте обережні, бо ніколи точно не знаєш, наскільки правдивою є інформація про людину, з якою листуєшся».

Дмитро, 22 роки, розробник програмного забезпечення: «До інтернет-знайомств ставлюся нормально, чому б і ні? Листуюся в мережі практично щодня. Вдалих випадків — 1—2%, бо люди мого віку ще погано розвинені. Різниця в інтересах убиває бажання спілкуватися вже за перші 5 хвилин. Обираю Інтернет, бо нема часу зустрічатися з кожним. Такий собі фільтр виходить. Головне — не вдягайте маску для віртуального спілкування, щоб потім не довелося брехати».

Читайте наступну «Фішку» 8 серпня

ЗНАЙОМСТВА

«Швидкі побачення» — новий формат вечорниць

СВОЯ СПРАВА

Три роки тому Мілана Артюх, випускниця столичного Інституту журналістики, захотіла піти на швидке побачення. Організатори їй відмовили: мовляв, пускають тільки тих, кому за 21. Дівчина не розгубилася й за три дні організувала власну бліц-зустріч, скликавши однокласників, однокурсників, знайомих і колишніх залицяльників. Нині Мілані знову і знову пишуть із проханням збирати модерні вечорниці. Хлопців серед охочих більше. На міні-побаченнях побували вже понад триста чоловік. Фішка в тому, що це безплатно.

Як сприймати ці зустрічі. Ярмарок, де треба подати себе за 5 хвилин; новий молодіжний формат знайомств; гра-лотерея, в якій ти — суперприз... Вирішуй сам/сама. «Фішка» розкриває подробиці.

— За три дні я знайшла приміщення, 16 хлопців та дівчат. Було складно, бо почала з нуля: не дивилася фільмів, не читала інструкцій, тільки бачила фото зі «спіддейтінгів» у Інтернеті. Хотіла випробувати себе в ролі Амура: змінити життя близько двох десятків людей, принаймні на один вечір, — так Мілана (22 роки) згадує свій перший вечір побачень. Сама вона бере в таких заходах участь лише в екстрених випадках, коли не вистачає дівчат. — Сідала за столик разів чотири з 17. Як організатор хвилююся за все, тож не можу розслабитися й намагатися сподобатися. Деінде теж не ходжу, бо жодного разу не зустрічала тих, хто робить це, як я, задля якоїсь мети, а не для прибутку. Для заробляння грошей беруть кого завгодно, не враховуючи вік та інтереси. Але якби хтось провів вечір, схожий на мої, обов'язково взяла б участь.

Чому хлопців більше. «Їм це набагато вигідніше: не треба кожну водити в кіно, щось купувати, 500 разів телефонувати. Тут прийшов, поговорив, обрав. Хлопцям морально комфортно. Дівчині — навпаки: вона хоче сподобатися всім, а натомість сподобалася одному, та й того вважає сіреньким. Дівчата рідко йдуть удруге — втретє, хіба що для дружби. А парубкам подобається», — запевняє співрозмовниця.

Аудиторія. Це переважно студенти та молоді спеціалісти. Активні й цікаві люди, екстраверти, налаштовані на нові знайомства. Наймолодшим — 18, найстаршому — 26. Зверталися і 30—32-річні чоловіки, та Мілана їх не взяла: мовляв, дівчатам по 18—22, це різні покоління. Потік не міліє: друзі приводять друзів. Є і група «ВКонтакте», а коли учасників не вистачає, сповіщають повнолітніх у активному пошуку. Траплялися комічні випадки, коли на вечірках зустрічалися колишні пари або приятелі, один із яких завинив другому грошей і ховався від нього.

Юнаки нерідко цікавляться симпатичною ведучою.

— Учасники-хлопці — це моя проблема, бо я дуже активна в соцмережах, — усміхається Міла. — Разів 40 мені писали особисто. Потім створила окремий аккаунт «Швидкі побачення» і роблю розсилку безстатево. На вечорах пояснюю, що я — організатор, а ви прийшли знайомитися з іншими.

Умови. Міла провела 17 вечорниць у столичних кафе, ресторанах, театрах, на купальському етнофестивалі. Нині скликає людей, коли набирається п'ятеро-шестеро охочих. На організацію витрачає днів із п'ять. Власникам кав'ярень це вигідно: отримують безплатну рекламу в соцмережах та два десятки гостей у будні. Для театральних вечорів Мілана купує власним коштом 20 квитків, за що користується приміщенням годину після вистави. Учасники заздалегідь розраховуються з нею.

Поради ведучим. «Відбираючи людей, з'ясуйте, навіщо їм це. В жодному разі не допускайте тих, хто йде задля жарту чи щоб підняти самооцінку. Кожен має попередньо заповнити детальну анкету, вказавши в ній сімейний стан і свою мету (дружба, кохання). У мене був випадок, коли прийшов одружений чоловік. У кінці зустрічі роздавайте контакти не лише парам, які позначили в анкетах одне одного. Повідомляйте дівчині телефони всіх, кому вона сподобалася, навіть коли вона жодного не обрала, і навпаки. Якщо людина засоромилася, це дає їй шанс подумати... Для платної вечірки беріть аванс. У вирішальний день телефонуйте всім і нагадуйте про подію суворим голосом :). Залишайте кілька кандидатів для підстраховки», — перераховує наша співрозмовниця.

Не хобі, а місія. Насамкінець ми поцікавилися, чому дівчина займається любовною благодійністю.

— Людям цього не вистачає. Є сором'язливі, а тут вони мають шанс познайомитися. Я почуваюся потрібною, працюю активно і напружено. Це невеличка місія, яку ніколи б не зробила роботою: якщо людина платить, ставлення зовсім інше. А так вони сприймають душею те, що робиться від душі. Моя мама ставиться негативно: «Ти витрачаєш стільки сил і часу, за це має бути заплачено». Але я маю ще чотири роботи. Бабуся, навпаки, вважає ініціативу хорошою, — підсумовує Міла. За минулі три роки вона здобула найцінніше: досвід.

Ми, молоді — швидкоживучі, швидкодумні, швидколюблячі. Завислі в соцмережах, нерідко заплутані у власній індивідуальності. «Тільки не зрозумій мене неправильно... А хоча... Зрозумій мене як-небудь». Ти ж іноді саме так думаєш? Швидкі побачення, як і інші форми знайомств, не гарантують щастя. Це ще одна захоплива гра серед тих, у які грають люди.

Аніта ГРАБСЬКА.

Фото надане Міланою АРТЮХ.

Швидке побачення (speed dating) — вечір, на якому люди знайомляться протягом 5—7 хвилин. Після сигналу ведучих чоловік пересідає за сусідній столик — до нової дівчини. Учасники позначають у анкетах кандидатів, котрі сподобалися. У кінці вечора отримують від ведучих контакти обраних. Першу подію такого штибу датують 1998 роком (кав'ярня в Беверлі-Хілз, заможному районі Лос-Анджелеса). Рух стає дедалі популярнішим в Україні: на цьому роблять бізнес (приміром, у столиці участь для 21—35-річних коштує 150—300 грн.). Студенти різних міст проводять зустрічі між факультетами або вузами за 30—60 грн. з носа. Бажаючих шукають через соцмережі. Також швидкі побачення організовують на молодіжних фестивалях.

ЧАТУВАННЯ

Зав'язка роману. А як це робиш ти?

Розпитувала Юлія КОСТЕНКО.

Владислав, 18 років, НАУ: «Переважно мої знайомства відбуваються несподівано. Я ніколи не соромлюся, завжди «б'ю в лоб». Стараюся чимось здивувати людину, щоб мені потім телефонували чи писали. Мрію про знайомство в тролейбусі. А що? Це ж хардкор! Знайомство має відбуватися не за сценарієм, а несподівано! І в жодному разі не бреши: це обов'язково з'ясується, і будуть лише розчарування».

Єлизавета, 16 років, абітурієнтка: «Якщо сподобався хлопець, перше, чого не можна робити, — показувати йому це! Знайди спільних друзів і спробуй дізнатися, чим він живе та цікавиться. Якщо на вулиці пощастило зустріти хлопця твоєї мрії і в майбутньому ви можете більше не зустрітись, оскільки за секунду розійдетеся, як в морі кораблі, усміхнися. І якщо ти йому також сподобалась, він неодмінно підійде й залишить свій номер телефону».

Дмитро, 21 рік, радіоінженер: «Я знайомлюся з дівчатами сам і тільки в реальному житті! Моя тактика: впевнено підходиш до своєї лялечки, чітко кажеш «привіт», далі дивишся на реакцію. Потім калібруєш, підлаштовуєшся, граєш із емоційними станами. Обов'язково треба зробити або сказати щось незабутнє! Поцілувати або вразити якоюсь класною фразою. Після цього завершуєш спілкування, щоб дівчині хотілося ще! Береш номер мобільного, перевіряєш, чи правильний він, і йдеш собі своєю дорогою з широкою усмішкою».

Тетяна, 18 років, КПІ: «Я людина сором'язлива, але намагаюся цього не показувати. Сама беру ініціативу — чи то в новому колективі, чи то в незнайомій компанії. Стараюся бути відкритою, доброзичливою, підтримувати розмову. Найголовніше — не боятися і бути собою. Люди самі сидять і думають, що про них думаєш ти. В жодному разі не можна сидіти в куточку і чекати, поки з тобою заговорять. Іди на контакт, бажано з усмішкою!»

Наталія, 37 років, тренер із фітнесу: «Найчастіше знайомлюся через друзів. Можу розговоритися у транспорті або парку, влітку — на пляжі. Поводжуся по-різному, залежно від того, хто переді мною: скромняга чи ловелас. Ніколи не «вмикаю дурепу», спілкуюся грамотно й тактовно. Дивую вмінням підтримати будь-яку розмову, а також, вибачте за нескромність, широким кругозором. Підкорюю, швидше за все, вдалим поєднанням внутрішньої і зовнішньої краси. Я б хотіла, щоб хлопець першим виявив ініціативу — підійшов, заговорив, зацікавив, урешті-решт!

Влад, 19 років, НАУ: «У мене кожне знайомство особливе, бо підхожу до цього дуже продумано. Найчастіше роблю це на культурних заходах, бо в стосунках ціную насамперед хорошу бесіду. Часто і друзі знайомлять. У компанії розбалакатися — взагалі не проблема, тим паче, що я в цьому майстер. Я давно вивчив жіночу психологію: вони вміють користуватися випадком, а мені це тільки на руку. Якщо бачу, що дівчата гарно виховані, то починаю спілкування будь-де!»

Тетяна, 17 років, абітурієнтка: «Знайомлюся лише за потреби: наприклад, щоб утвердитися в колективі. Але якщо вже спілкуєшся з незнайомими, треба запам'ятатися надовго: менше думати про себе, виявити цікавість до людини. Дратують ті, хто «випендрюється», хамить, зображує незалежного, циніка та кого завгодно, тільки не себе. Мене з дитинства вчили, що дівчатам непристойно бігати за хлопцями. Але я не проти познайомитися першою, якщо так складаються обставини. Заговорити з простим перехожим для мене — дурість. Однак мрію навіть про таке банальне знайомство, коли впускаєш додолу книжку чи пакет із речами.

Олександр, 28 років, журналіст: «Не починай із фраз: «Дівчино, з вами можна познайомитися?» або «Ви, випадково, не модель?» Банально до нудоти! Почни розмову на нейтральну тему. Якщо ви в супермаркеті, попроси дівчину допомогти вибрати тортик або еклери. Зроби розгублений вигляд, але не жалюгідний. Якщо ти хоч трішки симпатичний, добре вдягнений і вмієш усміхатися, витіюваті системи ні до чого. Якщо сподобався твій зовнішній вигляд і дівчина не проти познайомитися, клич на каву. Швидше за все, вона погодиться».

Черкаські альпіністи планують протягом липня—серпня цього року на вершинах Кавказу та Тянь–Шаню встановити прапор свого рідного міста, *повідомляє прес–служба міськради Черкас*

На обліку в Житомирському міському центрі зайнятості перебуває близько двох тисяч осіб, які мають статус безробітних, до того ж більше половини з них до цього обіймали посади службовців, *передає наш власкор Олексій Кавун*

Піонерський табір під Чорнобилем... сканував територію США і відвернув атомну війну

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Олександр Йосипович Мельников народився в 1936 році. Закінчив Донецький політехнічний інститут, гірничий інженер. У Чорнобилі з травня 1986 року. До 1991 року працював в УБ-605 і Комплексній експедиції Інституту атомної енергії ім. Курчатова. В 1993-му призначений заступником генерального директора МНТЦ «Укриття» і начальником науково-виробничого комплексу «Чорнобиль-2». У 2011 р. на міжнародній конференції «25 років Чорнобильської катастрофи» зробив доповідь «Вітроелектростанція у «Чорнобилі-2», яку було схвалено. Нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня за роботу в Чорнобилі (2012 рік). Ліквідатор 1-ї категорії.

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Секретний об'єкт

— Що ж то за «піонерський табір» тут був?

— Насправді — це один з таємничих і легендарних витворів військової промисловості СРСР. Для виявлення старту балістичних ракет (БР) потенційного супротивника й видачі про це повної інформації до штабу ППО країни через 2—3 хвилини після запуску. В Науково-дослідному інституті далекого радіозв'язку створювалися загоризонтні радіолокаційні станції (ЗРЛС).

Ідея «загоризонтного виявлення» БР уперше у світі була запропонована конструктором Миколою Кабановим, але дальність прийому в дві тисячі кілометрів була суттєво недостатня. Щоб збільшити дальність виявлення, у 1946 році запропоновано варіант сканування літаків у короткохвильовому діапазоні на віддалі до 3000 кілометрів. Робота ця завершилася в 1949 році. Через кілька років було побудовано макетний зразок загоризонтного радіолокатора, але він досяг дальності спостереження за пусками ракет із Байконура до 2500 км. Перші РЛС раннього попередження були розгорнуті на початку 1970-х. Вони фіксували ракети після їхньої появи із-за місцевого горизонту, а потім «заглянули» за горизонт, використовуючи відбиття радіохвиль від іоносфери.

— Коли було побудовано такий перший об'єкт в Україні?

— У 1970 році біля м. Миколаїв було змонтовано дослідний зразок ЗГРЛС — випробний вузол «Дуга-1» із РЛС (виріб 5Н77), розроблений під керівництвом головного конструктора НДІДАР Франца Кузьмінського. Вузол пройшов випробування в умовах спокійної іоносфери при визначенні моменту старту вітчизняних БР із районів Далекого Сходу і акваторії Тихого океану по полігону на Новій Землі. Позитивні результати випробувань одержали в середньоширотній трасі. РЛС виявляє МБР за їхнім стартовим факелом і працює на основі відбиття радіосигналу від іоносфери, тому одержала назву ЗГРЛС просторової хвилі. Станція розпочала роботу 7 листопада 1971 року. Приймальна антена мала висоту 135 метрів, довжину 300 метрів і була оснащена 330 вібраторами, довжиною 15 метрів і діаметром 0,5 метра кожен. Передавальна антена мала довжину 210 метрів і висоту 85 метрів. Стаціонарний комплекс включав будівлю по фронту 90 метрів із 26 передавачами, кожен розміром із двоповерховий будинок. Виготовлення, монтаж і введення в експлуатацію передавачів здійснював Дніпровський машинобудівний завод.

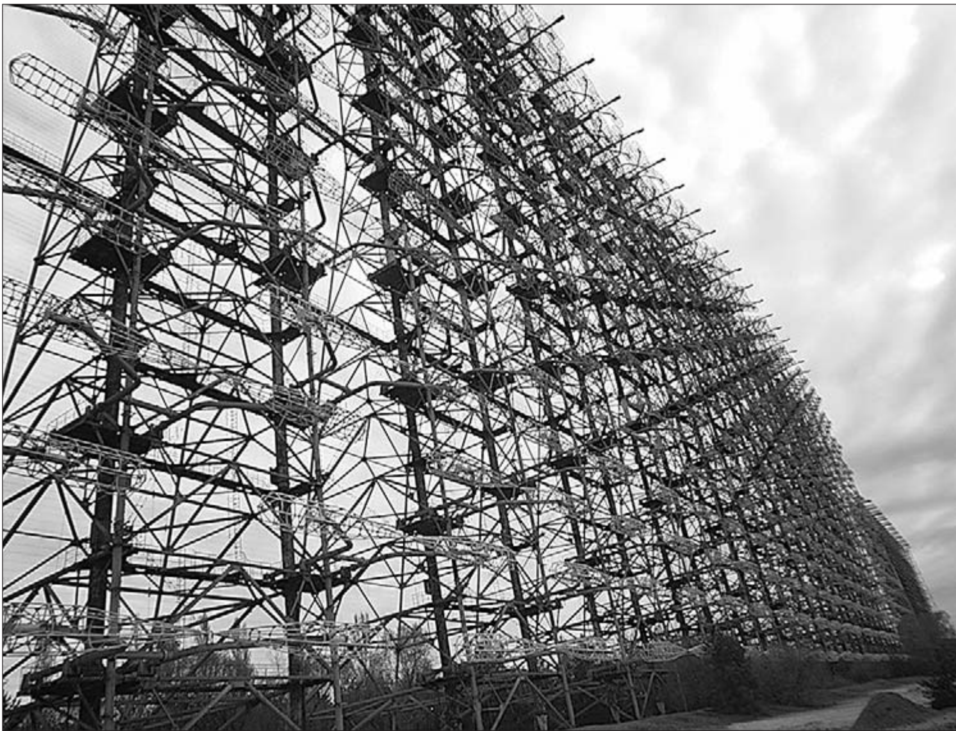
Роботи велися в зоні підвищеної небезпеки, всередині величезного передавача робочі напруги становили від 6 до 40 кВ. Потім цілий рік головний конструктор Ф. Кузьмінський і його фахівці настроювали системи, «вчили» радар бачити цілі.

Станція повинна була забезпечити охоплення повітряного простору Китаю, вважалася окремим експериментальним вузлом загоризонтного виявлення, працювала ненадійно, нині демонтована.

Водночас Ф. Кузьмінським було розроблено проект створення бойової системи загоризонтного виявлення, згодом реалізовано під Комсомольськом-на-Амурі — «Дуга-2» і під Чорнобилем — «Дуга-3». Ці станції повинні були надійно провадити виявлення групового й масового старту МБР із території США.

— А коли з'явилися величезні антени під Чорнобилем?

— Історія ЗГРЛС «Чорнобиль-2» обросла невиглясницькими міфами й безглуздими журналістськими притчами. Спробуємо відокремити плевели від зерен. Проект ЗГРЛС «Дуга-3» розглянуто і схвалено Державною комісією (голова — генерал-полковник Ю. В. Вотинцев) і рекомендовано для поетапної реалізації. Рішення про будівництво прийнято в 1969 році, будувати почали в 1970 році. Очевидці згадують унікальний кран, висотою 200 метрів, що його використовували для монтажу антен. Особлива деталь, що вражала всіх, — ліфт, на якому кранівник піднімався у свою кабіну. Елементи антенної решітки були виготовлені на білоруському заводі «Гомсільмаш» із високолегованої сталі й покриті товстим шаром цинку. Вони й сьогодні, більш як через тридцять років, на вигляд як новенькі. «Чорнобиль-2» — приймальна антена. Передавальна перебувала за 60 кілометрів у північно-східному напрямку біля містечка Любеч Чернігівської області, іменувався об'єкт «Любеч-1». Разом вони складали вузол «Дуга-3». Передавач посилав потужні імпульси, які через Північну Європу й Гренландію доходили до США і поверталися назад. У такий спосіб за допомогою коротких радіохвиль, спроможних поширюватися на тисячі кілометрів, постійно сканувалася територія Сполучених Штатів Америки. До Союзу ракети летіли б 25—30 хвилин, і можна було встигнути прийняти контрзаходи.

«Російський дятел»

— Чому ці об'єкти будувалися поблизу Чорнобильської АЕС?

— Це пояснювалося їхньою високою енергоємністю. Будівництво станції було закінчено в 1975 році, і вона ввійшла до складу системи ППО країни. Державні випробування станції стартували на початку 1986 року, але від моменту аварії на ЧАЕС об'єкт законсервовано. В 1987 році було ухвалене рішення про його закриття.

— Але «Дуга-3» працювала не на повну міць на початку 1980-х років. Коли я там був, то не бачив уже ніякого будівництва...

— Спочатку радар, що його назвали «Чорнобиль-2», працював на частотах між 3.26 і 17.54 МГц. З початком роботи станції її передавач почав блокувати частоти зв'язку, призначені для авіації. Згодом вузол був модифікований і став пропускати ці частоти, переміщаючи свій сектор спостереження.

Станція здатна була виявити старт крилатої ракети «Томагавк» в Атлантичному океані. Під час роботи «Дуга-3» видавала звук, подібний до стукоту дятла, за що одержала в НАТО назву «Російський дятел» (Russian woodpecker), під якою і ввійшла в історію холодної війни.

Міф про психотронну зброю народився не на порожньому місці. З одного боку, якість виявлення МБР і КР від радара до радара поліпшувалася, але з'явилася нова проблема. Імпульсний звуковий сигнал стукав із частотою 10 Гц у широкій смузі до 40 кГц і вклинювався не тільки в теле- й радіопередачі, «стукіт» був чутний іноді й з телефонів. «Російський дятел» стукав на частотах, зарезервованих міжнародними угодами для цивільної авіації. Заглушити його було неможливо, незважаючи на всі старання окремих спритних фірм, що налагодили виробництво електронних «глушилок».

Звісно, контактів і діалогу між країнами в розпал холодної війни не було, і з'явилися чутки про інше, нібито унікальне, призначення «Російського дятла». Першими про це заговорили за кордоном. Почали мусувати тему, нібито «дятел» призначений для зомбування народів, які не схилилися перед «комуністичною загрозою». Поширювали чутки, що росіяни створюють психотронну зброю, здатну погіршувати фізичний стан людей.

Американський аналог «Російського дятла» називався «Циркулярна пилка». Дослідження і розробки Ніколи Тесли, американського інженера, були застосовані під час проектування загоризонтних радарів. Нікола Тесла попереджав, що бездротова передача електричної енергії може знищувати живі організми. Однією з підстав для будівництва ЗГРЛС послужила інформація, що в США такі роботи ведуться. Почалася битва в іоносфері.

З 1972 року в СРСР розроблялася нова концепція інтегрованої системи попередження про ракетний напад. Вона містила в собі наземні надгоризонтні й загоризонтні радіолокаційні станції, а також космічні засоби й була спроможна забезпечити реалізацію відповідно-зустрічного удару. Щоб досягти максимального часу попередження, фіксацію пусків МБР під час проходження ними активної ділянки траєкторії передбачалося покласти на супутники та ЗГРЛС. Виявлення бойових частин ракет на пізніх ділянках балістичної траєкторії передбачалося за допомогою системи надгоризонтних РЛС.

Такий розподіл значно підвищував надійність системи та знижував імовірність помилок, бо для виявлення ракетного нападу використовуються різні фізичні принципи. Головною ланкою цієї нової системи мала бути система ЗГРЛС «Дуга-3».

Супутник дав фіктивну тривогу

— ЗМІ повідомляли, що в 1983 році системою ППО зафіксовано старт міжконтинентальної ракети з боку США. Це був збій об'єкта «Дуга-3»?

— Навпаки. Ця система по суті врятувала світ від війни. У лютому 2012 року мені вдалося зв'язатися зі Станіславом Петровим, який проживає у Фрязіно Московської області. Підполковник був оперативним черговим командного пункту «Серпухов-15», у якому збиралася інформація із супутників. І от офіцер побачив на дисплеї повідомлення про запуск ракет із території США. Інтуїтивно воно йому здалося неправдоподібним. Доповівши про те, що сталося, Станіслав Євграфович також висловив і свій сумнів. Як з'ясувалося, він мав рацію. Помилкові запуски з'явилися від засвічення датчиків супутника сонячним світлом, відбитим від хмар. Але тоді потрібно було приймати рішення в лічені хвилини. І тут вирішальну роль відіграв об'єкт під Чорнобилем. Він не підтвердив масового запуску ракет із території США.

— Зараз об'єкти під Чорнобилем і Любечем хочуть розібрати?

— На жаль, із «Любеч-1» ми вже спізнилися, об'єкт повністю знищено. «Чорнобиль-2» перебуває в стадії розгарбування. За повідомленням «Департаменту управління адміністрацією зони відчуження», прийнято «рішення уряду» порізати опори на металобрухт. Пошуки такого «рішення» виявилися безрезультатними — в уряді його не приймали.

Антени можуть ще служити!

— Ви вважаєте, що об'єкт може бути сьогодні використаний з користю для держави?

— Будівництво вітроелектростанції на опорах антен економічно виправдано, оскільки витрати на опори становлять понад 50% вартості всієї ВЕС уже за висоти 40 метрів. В «Чорнобилі-2» вітровою стіною може бути отримано 7—8 МВт електроенергії на рік, що повністю покриє потреби зони в теплі.

Крім того, я консультувався з фахівцями-антенщиками, як українськими, так і американськими, котрі підтвердили **доцільність використання приймальної антени об'єкта «Чорнобиль-2» для вирішення наукових і прикладних завдань міжнародних програм у галузі телекомунікацій у декаметровому діапазоні радіохвиль,** з огляду на те, що **вона є унікальною спорудою, яка не має навіть близьких аналогів у світі.**

Комплекс будували як фазовану антенну решітку з усіма достоїнствами, властивими цьому типу решіток, зокрема, з можливістю електронного коливання променя. Американські наукові програми, що займаються вивченням іоносфери, зацікавлені у відновленні електроніки антен, якщо українська сторона виявить до цього інтерес. Сьогодні МНС замахнулося на чорнобильські антени, які відвернули ядерну війну. Не кажучи вже про можливість використовувати 29 потужних опор висотою 100—140 метрів у наукових і навіть комерційних цілях. Унікальна споруда є історичною пам'яткою епохи холодної війни. Вміле поводження з ним — поєднання наукових, комерційних та морально-історичних аспектів об'єкта, залучення туристичного бізнесу — може принести відчутний дохід.

Казка про те, що опори корозують і незабаром втратять несучу здатність, вигадана особами, котрі бажають «завалити» їх і продати як металобрухт. Невідомо, чи потраплять ці гроші в казну. Ейфелева вежа на заклепках стоїть 120 років. Військово-промисловий комплекс СРСР будував краще. Не можна ухвалювати рішення стосовно демонтажу опор без експертизи їхньої несучої здатності.

Адміністрація зони відчуження маніпулює «рішенням уряду» про демонтаж вишок антен і здавання в металобрухт. Але ось уже три місяці надати цей документ не в змозі. Хто ж усе-таки дозволив і хто ініціював знищення чорнобильських антен? І куди потраплять гроші від реалізації металобрухту? Сам об'єкт має не тільки матеріальну цінність, яку продовжують грабувати, а й історичну — як пам'ятка нашого минулого. Долею «Чорнобиля-2» повинна зацікавитися адміністрація Президента України. У держави, котра не цінує своє минуле, — немає майбутнього.

Інтерв'ю провів
Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.

На знімку: «Дуга-3».

Фото надано автором.

Не лише покупки,

а й приємні враження несуть відвідувачі херсонського підприємства «Центральний ринок», яким керує Нураддін Юсіфов

ЗА ПРАЦЕЮ Й ЧЕСТЬ

Азербайджанець Нураддін Юсіфов по праву вважається легендою херсонського карного розшуку. Розпочавши кар'єру в правоохоронних органах з посади оперуповноваженого ще 1965 року, він став першим начальником управління боротьби з організованою злочинністю обласної міліції, має на своєму особистому рахунку десятки розкритих убивств і ліквідованих кримінальних угруповань. У роки становлення державної незалежності Азербайджану полковник української міліції Нураддін Юсіфов деякий час працював там заступником міністра МВС, однак через кілька років повернувся до сім'ї в Херсон і вже багато років очолює найбільший в області Центральний ринок. Двічі обирався членом Херсонського міськвиконкому.

Директор Центрального ринку Нураддин Юсифов з почесними регаліями «Лицаря Вітчизни».

Як заслуженого працівника МВС СРСР, його вшановано відомчими нагородами і відзнаками, визнано гідним державного ордена «За заслуги» третього ступеня. Хоча все своє свідоме життя полковник міліції у відставці служить і працює не заради нагород, Нураддін Юсіфов щиро вдячний за високу оцінку його заслуг такою авторитетною організацією, як Всеукраїнський науково-дослідний центр ефективного управління. В рамках національної програми «Лідери XXI століття» генеральна дирекція центру до Дня Конституції України присвоїла директору херсонського підприємства «Центральний ринок» Нураддіну Юсіфову почесне звання «Лицар Вітчизни», нагородивши його «Золотим хрестом честі і звитяги» із врученням іменної лицарської шаблі.

— Я щиро радий такій нагороді, оскільки вважаю її не лише громадським визнанням моїх особистих досягнень в економічній царині, а й очевидним підтвердженням заслуг усього трудового колективу підприємства, яким маю честь керувати, — коментує Нураддін Юсіфов. — Адже званням «Лицар Вітчизни» в Україні якраз і відзначають людей, які зміцнюють країну своєю щоденною кропіткою працею, послідовно відстоюють добро і справедливість.

Нураддін Юсіфов каже, що особливо відзначати нагородження не має наміру: у нього й підлеглих сьогодні надто вже гаряча пора. Послідовно збільшуючи кількість торговельних місць і довівши її до трьох тисяч, на Центральному ринку взялися планомірно нарощувати і якість сервісу, піднімаючи його до високого європейського рівня. Так, нині тут «на всіх парах» рухається давно назріла реконструкція величезного м'ясо-молочного павільйону.

Павільйон збудували ще 1964 року на кошти кооперації, однак відтоді його мало оновлювали: завдання складне. Спробуй хоча б стелю пофарбувати, якщо вона — висотою у триповерховий будинок! Та нині й цю технічно непросту «задачу» успішно вирішено: за допомогою компактного підйомника ціла бригада з одинадцяти малярів-«висотників» таки пофарбувала його (між іншим, півтори тонни кращої масляної фарби пішло).

Але малярськими роботами справа не закінчилася: від них перейшли до модернізації старих бетонних прилавків. Тепер їх прикрашає естетичне й міцне облицювання з харчової оцинкованої сталі, яку спеціально замовляли у Дніпропетровську. Охопила реконструкція й підлогу: тріснуту ще в радянські роки плитку підлогового покриття з мармурової крихти поступово заміняють новою кахельною — вона міцніша, має світлий, охайний вигляд. Роботи в будівлі розтягнуться до кінця літа, але через те, що їх здійснюють поетапно у ті дні, коли торгівлі немає, незручностей вони нікому не завдають.

Одне слово, трудовий колектив Центрального ринку Херсона переконливо доводить, що нагороди його найдостойнішим представникам завжди вручають цілком заслужено. Адже на підприємстві звикли робити все, щоб і торгівці, і покупці, хоч би скільки їх було, почувалися тут комфортно. І несли із собою не лише заплановані покупки, а й повний набір приємних вражень.

Фото надано автором.

Оновлений Центральний ринок Херсону.

Дивне партнерство

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Схоже, херсонські чиновники воліють, аби журналісти писали про них так, як зазвичай відгукуються про померлих: або добре, або нічого.

Приміром, коли наша газета розповідала про ліквідацію підпільних конвертаційних центрів або про ініціативу місцевої фіскальної служби щодо виїзду працівників у найвіддаленіші села для допомоги громадянам у складанні щорічних декларацій, це сприймалося як належне — з тихим мовчазним задоволенням. Та варто було нам згадати про порушення кримінальних справ за фактами зловживань посадовців Чаплинської міжрайонної податкової інспекції, затримання під час передачі хабара заступника начальника податкової інспекції Херсона, або про протест підприємців Голопристанського району через відвертий тиск, як хутко озвалася обласна Державна податкова служба в особі її голови Анатолія Страшного.

Не спростовуючи наведених у публікації «Голосу України» даних, пан Страшний зазначає, що газета «негативно висвітлює діяльність податківців Херсонщини в цілому, тим самим знижує рівень довіри громадян до влади». А вони, на думку голови ОДПС, цього не заслуговують, бо «наразі податкова служба спрямовує всі зусилля на підвищення якості обслуговування, зміцнення партнерських стосунків з різними категоріями платників податків».

На жаль, у своєму листі Анатолій Страшний не навів жодного конкретного факту «зміцнення партнерських стосунків». Тому заради об'єктивності автор цих рядків вирішив пошукати їх самостійно, звернувшись з проханням навести такі приклади до керівників трьох найбільших підприємств-імпортерів обласного центру —Херсонського суднобудівного заводу, механічного заводу та кондитерської фабрики. Та хоч як не дивно, єдиним конкретним прикладом «зміцнення партнерства» виявилися їхні скарги на хронічні затримки з поверненням ПДВ за продукцію, реалізовану зарубіжним покупцям. І йдеться тут навіть не про сотні тисяч, а про мільйони, часом — про десятки мільйонів гривень!

Зауважимо: три підприємства, про які йдеться, є чи не найбільшими роботодавцями Херсона. Їхні трудові колективи налічують загалом близько 2,5 тисячі осіб, і саме відрахування від їхніх зарплат є важливим джерелом поповнення міського бюджету. Тож блокування виплат з повернення ПДВ фактично означає неможливість розвивати заводи і забезпечувати суттєве поповнення міської скарбниці. А між тим фінансова ситуація у Херсоні настільки напружена, що для перерахування зарплат та відпускних педагогам, лікарям і працівникам культури міськрада щоразу змушена домовлятися про короткотермінові позики у Державній казначейській службі, тільки нинішнього року «перебравши» там позичок загалом на двісті з лишком мільйонів гривень. У муніципальної влади просто немає іншого виходу — в умовах, коли одні підприємства закриті, а розвиток інших стримують штучно, про збільшення надходжень від подохідного податку залишається тільки мріяти. І дуже шкода, що дехто з податківців цього не розуміє. Але є серед них і чимало фахівців, котрих дивне «зміцнення партнерських стосунків» у трактуванні пана Страшного та його «команди» також категорично не влаштовує.

— До прокуратури Херсонщини надійшла скарга від групи працівників Державної податкової служби в області. Автори звернення повідомляють, що керівники змушують їх виносити незаконні рішення за результатами перевірок суб'єктів господарської діяльності у частині нарахувань штрафних санкцій. Наразі прокуратура почала детальну перевірку наведених ними відомостей, — інформує прес-секретар прокурора Херсонської області Федір Самойленко.

Звичайно, замість критики, дуже хотілося б порадувати читачів заміткою про досягнення, а не про помилки, зловживання та прорахунки херсонських податківців. Але той самий принцип об'єктивності не дозволяє замовчувати їх, як би цього комусь не хотілося. В іншому разі авторитетна газета просто втратить ту саму довіру читачів, про яку говорить у своєму листі голова ОДПС в Херсонській області Анатолій Страшний.

ВІСТІ З ХЕРСОНЩИНИ

Шерифи пішли в утриманці до бізнесу

У підвішеному стані опинилися на Херсонщині громадські помічники міліції, яких у народі влучно назвали шерифами. Ще торік районні центри зайнятості рекрутували з безробітних близько двохсот чоловіків, котрі пройшли підготовчі курси й підтримували спокій у тих селах, де навіть дільничних інспекторів міліції немає. Керівництво регіонального управління МВС вважає, що шерифи довели свою корисність, тому програму треба продовжувати. Але, за повідомленням директора обласного центру зайнятості Євгена Єрашова, кошти на виплату зарплат громадським помічникам за півроку вичерпалися, і служба працевлаштування не в змозі продовжувати цю програму — на це в неї просто немає грошей.

Стривожена перспективою масового звільнення шерифів, міліція закликала очільників органів місцевого самоврядування передбачити для них окремі посади в апараті сільрад і, таким чином, вирішити проблему. Однак деякі сільські голови навідріз відмовилися від реалізації цієї ідеї, мотивуючи це небажанням збільшувати штат у часи хронічного дефіциту бюджетних коштів. Інші — вакансії відкрили, але дехто виявив спритність і швидко влаштував на них не людину з досвідом, яка себе вже непогано зарекомендувала, а свого родича чи приятеля. Заступник начальника УМВС Херсонщини, полковник Олег Кагляк каже, що з 189 шерифів краю органи місцевого самоврядування відкрили посади тільки для 30 громадських помічників міліції, а ще 150 були змушені піти в утриманці до малого та середнього бізнесу — зарплатню їм згодилися нараховувати фермерські господарства та приватні підприємства.

Правоохоронці не згодні, що це — найкращий вихід із ситуації. Далеко не всі наші бізнесмени є «білими та пухнастими» — дехто з них також може порушити закон, але навряд чи шериф з ентузіазмом викриватиме ці порушення, якщо вони будуть скоєні його роботодавцем. Альтернативою переходу шерифів на утримання до бізнесу було б фінансування їх роботи коштом обласного бюджету. Херсонська обласна рада ще торік запровадила програму сприяння боротьбі зі злочинністю, і до неї варто було б внести пункт про громадських помічників. Але насправді з початку нинішнього року облрада не асигнувала для реалізації програми жодної копійки і на майбутнє також нічого не обіцяє. Голова обласної ради Віктор Пелих навіть не приїхав на виїзну колегії УМВС Херсонщини, де обговорювалася проблема шерифів, хоча в облраду запрошення і надсилали. А перший заступник голови облдержадміністрації В'ячеслав Білий повідомив, що кошти на реалізацію програми сприяння боротьбі зі злочинністю можуть бути виділені тільки в разі суттєвого перевиконання бюджетних показників. До речі, Херсонщина — певне, єдиний регіон України, де реалізацію подібної програми чиновники фактично саботують.

Гості з Росії стривожили селян

У сільських районах Херсонської та Запорізької областей у тваринників нежданно-негадано виник додатковий «головний біль»: тут з'явився новий хижак. Ще 2003 року кригою замерзлого Азовського моря на територію Азово-Сиваського національного парку перебралася з російських степів маленька група шакалів. У природному резерваті їжі для них виявилося достатньо, переселенці почали активно розмножуватися, і сьогодні їх тут уже налічується понад два десятки.

— Шакалів, які загрожують потомству рідкісних копитних, як-от: оленів, муфлонів і ланей, намагаються відстрілювати, однак це вкрай обережний звір, і людину на відстань пострілу він намагається не підпускати, — сказав директор Азово-Сиваського національного парку Євген Поповчук. — Тож нині шакали вже вийшли за межі національного парку: їх бачили в Мелітопольському районі Запорізької області та неподалік міста Бердянськ.

Характерні переливчасті завивання та дзявкання екзотичних для нас звірів уже чули також у Генічеському і Новотроїцькому районах Херсонської області. Тож мине ще небагато часу, і «мігранти» можуть стати неабиякою проблемою для місцевих селян: у разі нестачі корму в дикій природі ці дрібніші побратими вовків не пропустять нагоди перекусити свійською птицею, вівцею, козою чи телям.

Не піду на пенсію, доки не отримаю 300 тисяч тонн зерна

ДОСВІД

Кожній громаді — по тисячі-дві свиней. Такий намір має здійснити найближчим часом керівник одного з найпотужніших на Чернігівщині сільгосппідприємств «Земля і Воля» у селах, де орендує землю.

— У нас було 47 тисяч свиней, але через проблеми збуту, низьку ціну під впливом емоцій ми скинули поголів'я, — сказав у Бобровиці на обласній науково-практичній конференції з питань застосування новітніх технологій в агропромисловому виробництві генеральний директор «Землі і Волі», Герой України Леонід Яковишин. — Та це було нашою помилкою.

На його переконання, відкриття свиноферм у селах пожвавить життя селян, дасть їм роботу, вирішить багато соціальних питань.

Оприлюднив керівник і ще одну амбіційну заяву:

— Я не піду на пенсію доти, поки не отримаю на 30 тисячах гектарів 300 тисяч тонн зерна.

Ветерану сільськогосподарського виробництва уже за 70, але він на прикладі свого господарства показував аграріям, керівникам районів, що подібний орієнтир не такий уже й захмарний на теренах Чернігівської області. В який спосіб він збирається цього досягти?

Однією з нових технологій у ТОВ «Земля і Воля» поряд з іншими є практика застосування безводного аміаку для удобрення посівів сільськогосподарських культур. Він дешевший за інші добрива та й ефективніший за низкою показників, зокрема, у збільшенні урожайності кукурудзи. Учасники заходу ознайомилися з системою машин та обладнання для внесення безводного аміаку, технологічними особливостями його застосування. Л. Яковишин повідомив про те, що його господарство вже побудувало термінал для його зберігання, а також за рік побудує сховище на 6 тисяч тонн аміаку.

У ТОВ «Земля і Воля» переконалися, що найкраще мати справу з монсантівським гібридним насінням, яке дає високий приріст урожайності.

Герой України Леонід Яковишин (у центрі) ділиться передовим досвідом.

Дещо незвичним було почути від господарника його думку про безвідвальний обробіток грунту, який останнім часом застосовують агрохолдинги на Придесенні.

Оскільки в області набув загрозливого поширення стебловий метелик, зазначив Л. Яковишин, то стебла зібраної кукурудзи треба добре заорювати, а не залишати їх разом із шкідниками, аби вони весною не починали виводити потомство і не нищили посіви.

Доктор сільськогосподарських наук, професор Інституту агрохімії та грунтознавства ім. Соколовського Національної академії аграрних наук України Анатолій Фатєєв підтвердив, що це найкращий спосіб уникнути значних втрат.

Чернігівщина поставила перед собою амбітну мету — вийти на рубіж у 3 мільйони тонн зерна на рік.

Але це, за словами голови облдержадміністрації Володимира Хоменка, лише маленька складова великого шляху: поки в області повністю не вирішені питання дороги, сушки і збереження зерна, тож на них і треба зосередити увагу в районах та вишукати наявні можливості стосовно їх урегулювання. На думку голови виконавчої влади області, безводний аміак має використовуватися не лише в Бобровицькому районі, а і в інших. Для цього треба відпрацювати схеми об'єднання сільськогосподарських товариств щодо використання спеціальної техніки, а також докласти спільних зусиль для розповсюдження передових технологій ТОВ «Земля і Воля» в області.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.
Фото автора.

Сергій КОСТЮЧКО: «Сільське господарство залежить не лише від погоди»

Наш співрозмовник — один із цьогорічних лауреатів «Аграрної еліти України», керівник приватного підприємства «Агро-Експрес-Сервіс» Сергій КОСТЮЧКО (на знімку).

— Сергію Степановичу, ви — управлінець, організатор, працювали свого часу головою Млинівської РДА. Як сталося, що наважились піти у сільське господарство?

— Навики, які ви перелічили, знадобляться на будь-якій посаді. Якось у справах (було це, здається, 1999-го) заїхав у село Новоукраїнка, де головував Степан Степанович Корзан. «Сергію Степановичу, ви ж із села, ваш батько був головою колгоспу. Давайте я вас втягну в дуже серйозну халепу — сільське господарство», — запропонував він. Я погодився. В Ярославичах Млинівського району, де нині розміщена дільниця № 1 нашого «Агро-Експрес-Сервісу», ми взяли близько 3,5 тисячі гектарів землі в оренду. Спробували господарювати. Вдалося.

Потім мене призначили головою Млинівської РДА. Тоді я відійшов від справ підприємства. Після помаранчевої революції на мене чекала така само доля, як і інших управлінців. Відтак знову повернувся в сільське господарство і не шкодую, бо це мені подобається. Звичайно, за ці роки і «Агро-Експрес-Сервіс» збільшив свої масштаби: якщо у 2005-му обробляли 10 тисяч орендованих гектарів, то сьогодні — 28 тисяч гектарів у Горохівському районі Волинської, Млинівському, Демидівському, Радивилівському Рівненської, Кременецькому Тернопільської областей. Плануємо зупинитися на 30—32 тисячах гектарів. Цього земельного банку, на мою думку, цілком достатньо, щоб бути серйозним гравцем на аграрному ринку. Та й зараз працюємо без кредитів.

— «Агро-Експрес-Сервіс» вирощує різні культури, однак акцент ставить на цукрових буряках?

— Так. Під них щороку відводимо близько 9 тисяч гектарів, сіємо німецькі гібриди. Два останні роки стабільно отримуємо по 430—440 центнерів цукрових буряків з гектара (позаторік мали 475 ц/га), цьогоріч очікуємо по 500. У нас є вся необхідна техніка: 8 німецьких бурякозбиральних комбайнів, 6 навантажувачів, 21 бурякова сівалка, тож цукровими буряками займатися вигідно. Наприклад, комбайни в нас уже окупилися. Тепер вони заробляють самі на себе: коли ми закладаємо затратну частину, то враховуємо і ті 1200 гривень на гектар копанки, які нам довелося б заплатити за збирання врожаю, якби ми когось наймали. Наші буряки завжди якісні, з високою цукристістю, тому на них є попит.

Загалом ми вкладаємо в цукрові буряки 147 мільйонів гривень, і розраховуємо повернути ці гроші, а ще отримати в межах десяти відсотків прибутку. Оскільки ціна на цукор знизилася, то, вважаю, треба збільшувати затратну частину, щоб була вищою врожайність.

У цукровій галузі рік на рік не схожий. Бувають і надприбутки, а є рік чи два, коли доводиться спрацьовувати в нуль. Отут потрібне терпіння. Адже цукрова галузь зав'язана не тільки на Україну — на світовому ринку маємо таких серйозних конкурентів як Бразилія та Індія. Коли в них урожай високий, то в нас ціни «летять», а коли немає врожаю, то в нас, як 2009 року, — цукор по 8 гривень за кілограм.

— Досі ПП «Агро-Експрес-Сервіс» займалося виключно рослинництвом і мало від цього зиск. А віднедавна почали розвивати молочне тваринництво. Наскільки це вигідно?

— Будь-який вид діяльності є прибутковим, коли ним займатися серйозно. Якщо доїти від корови по 20 літрів молока на день (а це 6 тисяч літрів на рік) та помножити на 3,2 гривні за літр, то отримуємо майже 19 тисяч гривень доходу з однієї корови. Затратна частина на українську чорно-рябу в звичайних українських умовах, з урахуванням зарплати доярки у 4—5 тисяч гривень, становитиме в межах 10—12 тисяч гривень на рік. То чому тваринництво нерентабельне? А ще плюс телятко. А 12 тонн органічних добрив — не дохід? За нашими розрахунками, тваринництво економічно вигідніше, ніж рослинництво.

Торік ми купили одне господарство, в якому була худоба української чорно-рябої породи. Спочатку (в липні минулого року) там надоювали в середньому по 7,2 літра молока від корови, нині досягли втричі більших надоїв, тобто є динаміка. Проблема в тому, що це поголів'я не досить генетично розвинуте, але якщо ним займатися, то є віддача. Це стадо ми поступово нарощуємо — купуємо по всій Україні по 5, 10, 30 голів. Так, у травні завезли близько 300 голів. Будемо їх поступово поліпшувати голштино-фризькою породою. Для цього завозимо з Канади сперму.

Крім того, на дільниці №7, що в селі Башарівка Радивилівського району, будуємо потужний комплекс прив'язного утримання. Ставимо там чистого голштино-фриза. Уже завезли 460 голів із Німеччини, і нині щодня отримуємо там понад 30 літрів молока від корови. Щоправда, оскільки нині діє заборона на ввезення — процес зупинився. За місяць-два, якщо знімуть заборону, ми його відновимо.

У всіх селах, де орендуємо земельні паї, ми викупили в людей усе колективне господарське майно. І тепер у нас є можливість років на 3—4 поставити в старі підремонтовані приміщення до 3500 голів, тим часом будуватимемо сучасні та надсучасні ферми, які обладнаємо імпортним устаткуванням — під голштина. Під кожною твариною лежатиме мат, а не дошки. Зовсім інший підхід буде у системі доїння, напування, вентиляції тощо. Також на кожній фермі будуть зерносховища на 4,5 тисячі тонн.

Щоб подовжити життя коровам, вибрали індивідуальне утримання. Тут у нас із спеціалістами була тривала дискусія, аж доки ми не привезли голштинів. Результат, як кажуть, уже помітний. Ознайомившись, що робиться в інших господарствах, ми однозначно вибрали прив'язне утримання. Подивіться: і в Україні, і загалом у Європі голштино-фризька порода доїться 1,9—2,1 лактації. Тобто ви створюєте ферму, забезпечуєте її на 100 відсотків поголів'ям, але це поголів'я не забезпечує своє відтворення. Щоб поновлювати стадо і вийти в нуль, треба хоча б 2,5—2,6 лактації. Тоді ферма не зменшується. Проте є й мінус: більші затрати у зарплаті. Але за рахунок зменшення затрат на обладнання ми виходимо на ті самі цифри. І наша перспектива спрямована на це.

У нас буде найбільша ферма прив'язного утримання у Європі.

— Але ж щоб бути з молоком, потрібні корми для худоби?

— Корми маємо свої. На двох дільницях, де представлене тваринництво, маємо найсучасніші кормозмішувачі. Ми туди все завантажуємо: зерно, дріжджі, мікроелементи, соковиті компоненти, воно добре вимішується. Щоб було рівномірним, додаємо розведену патоку. В нас цілий рік корм однаковий. До 15 жовтня минулорічних кормів нам вистачає повністю. Цьогоріч припасені корми почнемо використовувати із середини осені.

— Як складаються стосунки з пайовиками?

— У нас на сьогодні по західному регіону найвища орендна плата. Даємо на кожний гектар 400—430 кілограмів пшениці. За пай виходить у межах 1600 кілограмів. Якщо хто хоче грошима, минулого року виплачували із розрахунку 1,35 гривні за кілограм пшениці, а в цьому виплачуватимемо по 1,4—1,45 гривні. Крім того, замість селян-орендодавців сплачуємо прибутковий податок. За кожен гектар орендованої землі торік виділяли на соціальні програми в сільські ради по 12 гривень, цього року — по 15. Загалом на соціальну сферу села спрямували торік понад 400 тисяч гривень.

Інтерв'ю взяла Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото автора.

Давайте я вас втягну в дуже серйозну халепу...

Повторення трагедії російського Кримська не може бути

Такої думки міський голова Алушти.

— Інформація про нібито можливе повторення в Алушті трагедії, що сталася в російському Кримську, є нічим іншим, як чорним піаром тих, хто хоче нашкодити курортному регіону, — стверджує Станіслав Колот. — Незрозуміло, чому і хто вирішив, що саме Нижньокутузовське водосховище в Алушті є найнебезпечнішим в Україні. Я запевняю всіх: на моїх очах і з моєю участю це водосховище здавалося в експлуатацію 1985 року. Його об'єм становив тоді 1 млн. 400 тис. кубометрів. Але буквально через півроку відбулося сповзання одного прилеглого схилу, і після перепроектування об'єм водосховища було зменшено майже на 300 тисяч кубометрів. На той момент наповнюваність його становила 1 млн. 100 тис. кубометрів. За період експлуатації відбулося його природне замулювання, і об'єм зменшився ще, уже навіть мільйона кубів немає. Причому Нижньокутузовське водосховище — одне із найновіших у Криму.

Але навіть якщо гіпотетично, внаслідок якогось збігу обставин, греблю буде зруйновано й вода піде у бік Алушти, то об'єм водосховища, що розташоване за тридцять кілометрів від Алушти, так розіллється по долині, що місто цього не відчує, а рівень води в річці Демерджі підніметься щонайбільше на 8 сантиметрів — сантиметрів, а не метрів, як лякали в пресі. Це ніякої загрози не становить.

Зрозуміло, що тема загрози затоплення Алушти спровокована ситуацією 1997 року, коли вода, що стікала з гір, справді залила частину міста, але швидко зійшла в море — приблизно через дві з половиною години. Ріка Демерджі тоді вийшла з берегів і затопила вул. Леніна. Підтоплення справді було, але воно не витримує жодного порівняння з трагедією на Кубані — ні за своїми масштабами, ні за причинами і наслідками. І рельєф, і зона водозбору в нашому регіоні зовсім не такі, як у Кримську.

Тому, — звернувся міський голова до фахівців комунальних служб, відділів і управлінь виконкому, міських установ, — всі коментарі, які ви надаєте журналістам з цієї теми, мають бути виваженими й ґрунтуватися на реальній ситуації.

Міський голова зазначив, що курортний сезон-2012 в Алушті відбувся, про це можна говорити з певністю.

Нагадаємо: припущення про можливе підтоплення Алушти після російської трагедії висловила начальник відділу Гідрометцентру України Тетяна Адаменкос.

Роман ЧЕРЬОМУХІН, Тетяна ПОПОВА.

Крим.

Фото з сайту suntime.com.ua.

Тим часом погода чи не щодня підносить українцям сюрпризи та завдає клопотів. Так, майже по всіх регіонах прокотилися шторми, а чимало міст під час злив зазнали значних підтоплень. Тому «Голос України» вирішив з'ясувати, чи справді все так надійно і чи варто почивати на лаврах, та звернувся за коментарем до фахівця, який багато років досліджує зміни рівнів підземних вод під впливом природних та техногенних чинників.

Ліквідація наслідків коштуватиме дорожче

КОМЕНТАР

Євген Яковлєв, доктор технічних наук, головний науковий співробітник Інституту телекомунікацій і глобального інформаційного простору НАН України:

— Виявляти надлишковий оптимізм чиновникам я б не радив. Адже дамби на водосховищах, про які йдеться, уже прожили свій експлуатаційно-амортизаційний строк. Для уточнення — раніше строк проектної експлуатації становив до 30—50 років. Нині у більшості об'єктів він давно минув. І тому висновки про можливу подальшу експлуатацію повинні базуватися на перевірці й повноті збереження проектних (вихідних) показників міцності та ін. Загалом це прерогатива фахівців, а не чиновників. Хоча, за великим рахунком, сьогодні такі питання, у тому числі продовження строків експлуатації навіть АЕС, вирішуються практично без комплексної оцінки. І це наша біда. Якщо ж говорити в цілому про проблемні місця України з точки зору інженерно-геологічних і гідродинамічних загроз, пов'язаних із впливом аномальності опадів, то я в першу чергу я б назвав Карпатський регіон і Південний берег Криму в гірській його частині. Хоча заперечувати ризики потенційних водно-екологічних катастроф не можна й на рівнинних територіях.

А все через те, що нормальний стік малих і середніх річок у нас на 80 відсотків перекритий численними ставками й водосховищами: за оцінками академіка А. В. Яцика в нас їх більше 32 тис. Завдяки такому «водонакопичуванню» Україна стала практично безстічною державою. Дослідження показали, що регіональний підпір річок призвів до активізації підтоплення земель, забруднення поверхневих і грунтових вод, зменшення сейсмостійкості будов, гребель та ін. До того ж у річкової мережі істотно знизилася здатність до пропуску підвищених вод. Нині всі гідрометеорологи відзначають, що опади не так зросли за кількістю, як стали нерівномірними, коли за короткий строк випадає п'ятимісячна норма, як це сталося в Кримську РФ. І в таких умовах ризику катастрофічних паводків важко уникнути. Крім того, дедалі частіше паводки носять синергетичний (ланцюговий у наслідках) характер.

— Багатьох нині цікавить прогноз по Дніпру.

— Слід зазначити, що тут, найімовірніше, чогось екстраординарного очікувати не варто, оскільки головна наша ріка зарегульована на максимальний річний об'єм стоку. Але проблема в іншому. Підвищений стік несе й підвищене забруднення, з яким можуть не впоратися очисні споруди. Ще паводки провокують посилення ерозії грунту. Адже швидкий потік води дуже сильно вимиває гумус.

До того ж, крім названих мною проблемних регіонів у нас збільшується кількість територій із затоплюваними шахтами й кар'єрами. Це Донбас, Кривбас, Карпатський регіон, Львівсько-Волинський басейн. І тут теж зростає ризик регіонального підтоплення й затоплення, з огляду на близькість шахт і міської забудови. Крім того, цей піковий (аномальний) характер опадів починає дедалі сильніше виявлятися й у містах України. Насамперед тому, що дуже поганий стан водостоків, і вони не можуть прийняти одразу великий потік. Аномальні втрати з водоносних мереж (30—50%) призводять до підтоплень житлових і промислових забудов. А це у свою чергу провокує зсуви, підтоплення, погіршення стану будинків, ускладнює експлуатацію метро й інших інженерних систем.

Словом, сьогодні ми повинні оцінити ситуацію із сучасних наукових позицій. Це перше. Друге — необхідно вдосконалити нормативно-правову базу в будівельних, екологічних, економічних та інших аспектах. Потрібно розробити механізми страхування людей, будинків, майна, історичних і культурних пам'яток. Ну а насамперед треба зробити більш дієздатним моніторинг метеорологічних умов, річок, водосховищ, небезпечних процесів.

— Чи достатньо в нас ресурсів для цього?

— У нас є кадри й науково-методична база, але необхідне відповідне фінансування й переоснащення на більш сучасній технологічній і приладовій основі моніторингового комплексу державного й об'єктово-територіального рівня. Насамперед потрібно активізувати використання дистанційного зондування Землі. Я маю на увазі зйомки з космосу. Цей напрям в Україні активно й успішно розвиває академік В. І. Лялько, члени-кореспонденти С. О. Довгий і А. Н. Трофимчук. Потрібна тільки зацікавленість і підтримка відповідних, як казали раніше, директивних органів. Поки що в нас один супутник, але безпосередньо на цю проблему він не працює. Необхідна також густіша мережа метеорологічних радіолокаторів. А всі ці дані моніторингу треба вводити в постійно діючі моделі, особливо для басейнів річок і територій, де підвищені опади можуть спровокувати катастрофічні ситуації, тобто в зонах найбільшого ризику. Тільки так вдасться уникнути критичних ситуацій і перестати жити в стані переважної ліквідації наслідків, які коштують державі набагато дорожче.

Розмовляла Марина КРИВДА.

КРИМІНАЛ

Розбазарили заказник

У провадженні прокуратури Сумщини перебуває кримінальна справа стосовно службових осіб обласного управління лісового та мисливського господарства і керівників ТОВ «Лебідь». Державна структура незаконно передала товариству 60 тисяч гектарів мисливських угідь, проігнорувавши той факт, що це територія заказника місцевого значення «Ворожб'янський».

Прокурор виявляє характер

Прокурор Сумської області Руслан Білоконь опротестував рішення Сумської обласної ради щодо реорганізації комунальних аптек.

Протест стосується рішення, яке припиняло діяльність семи аптечних установ обласного центру і викликало спротив чорнобильців, які оголосили голодовку. Адже обрада замахнулася на аптеки, що забезпечували безплатними ліками громадян, постраждалих в результаті Чорнобильської аварії.

Прокурор вважає, що рішення обласної ради є незаконним, оскільки прийняте з порушеннями статті 19 Основного Закону України та статті 24 Закону України «Про місцеве самоврядування», які зобов'язують органи місцевого самоврядування діяти в рамках повноважень і способом, передбаченим законодавством.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Адвокат ризикує потрапити за грати

Працівники прокуратури та міліції затримали адвоката з Володимирецького району. Він пропонував родичам свого неповнолітнього підзахисного дати хабара службовій особі, щоб пом'якшити покарання за крадіжку приватного майна. Юриста було затримано на гарячому, коли той одержав 2000 доларів від вітчима крадія. Прокуратура області порушила кримінальну справу за ознаками злочинів, передбачених ч. 4 ст. 27, ч. 4 ст. 369, ч.1 ст.190 КК України (підбурювання до давання хабара службовій особі, яка займає відповідальне становище, та шахрайство).

Вл. інф.

Рівне.

Убивцю засудили через багато років

До п'ятнадцяти років позбавлення волі Снігурівський районний суд засудив громадянина України Давида Гамсахурдію за потрійне вбивство, скоєне 12 років тому. Увесь цей час він переховувався від правосуддя у сусідній Росії, працюючи на одному з ринків Москви. Феміда також присудила конфіскувати половину його майна та стягнути з засудженого на користь родичів одного з потерпілих 200 000 гривень моральної шкоди.

Як інформує прес-служба прокуратури Миколаївської області, протягом одного дня, 15 травня 1998 року, він умисно вбив трьох своїх співвітчизників — свого бізнес-партнера, його дорослого сина та ще одного знайомого. В 1998 році Давид Гамсахурдія дав їм у борг гроші і не отримав їх назад.

Всі три вбивства засуджений скоїв на автодорозі Миколаїв—Кіровоград, коли віз на власному автомобілі свої жертв. Дорогою він під різними приводами виходив у лісосмугу і з вогнепальної зброї розправлявся з кожним.

За словами старшого прокурора прокуратури Баштанського району Івана Ядловського, лише у 2010 році злочинець був затриманий в орендованій ним московській квартирі під час спільної операції працівників УБОЗ УМВС України в Миколаївській області та правоохоронців РФ. Його екстрадували до України — до району, на території якого було скоєно злочин. «Умисне вбивство трьох осіб з корисливих мотивів, а також зберігання вогнепальної зброї та боєприпасів без передбаченого законом дозволу», — так інкримінував його дії Снігурівський районний суд, рішення якого Апеляційний суд Миколаївської області залишив без змін. Днями засудженого етаповано до колонії у Рівненську область, де він відбуватиме покарання.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

Миколаївська область.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 134 (5384)
СЕРЕДА, 25 ЛИПНЯ 2012

Археологи не виявили останків святого князя Ігоря Чернігівського, знайти які під Спасо–Преображенським собором у Чернігові сподівався російський письменник Юрій Сбітнєв *(Укрінформ)*

Перша американська жінка–астронавт Саллі РАЙД померла у Сполучених Штатах у віці 61 року. Останні півтора року вона боролася з онкозахворюванням *(Радіо Свобода)*

Кримський Донбас,

або Як барон Врангель хотів накопати вугілля

ТОЧКА НА МАПІ

Якщо на карті провести пряму лінію від Бахчисарая до Ялти і розділити її навпіл, то (дуже приблизно) ви отримаєте точку, на яку треба орієнтуватися, якщо раптом станете шукати поклади вугілля в серці Кримських гір.

На папері планували...

Продовження цієї народної військової мудрості відоме всім: «...про яруги забували!» Барон Петро Врангель і про карти, і про яри знав багато. Карти знав тому, що військову службу почав у 1901 році, кар'єру офіцера — в 1904-му на Російсько-японській війні, полковником став на самому початку Першої світової — у грудні 1914-го, а генерал-лейтенантом — в Громадянську, в 1918-му.

Тобто до того, як 4 квітня 1920 року «чорний барон» прибув у Севастополь із Константинополя на англійському лінійному кораблі «Імператор Індії», щоб обійняти посаду головнокомандувача Збройними силами Півдня Росії, Петро Миколайович географію від Маньчжурських сопок до Збруча вивчив досконально. А щодо розуміння в ярах — це по першій спеціальності: ще в 1901-му він отримав диплом Гірничого інституту в Санкт-Петербурзі й став гірничим інженером.

П'ятирічку — за три дні!

Півроку, відведені історією баронові на керівництво Кримом, Врангель трудився плідно: проводив радикальні економічні, аграрні, адміністративні реформи, давав широку автономію козацтву, прийняв «Закон про волості земства та сільські громади». Але, на жаль, Великобританія відмовилася підтримувати Білий рух і запропонувала Врангелю просити радянський уряд про амністію. І вже до середини весни 1920 року стало зрозуміло: на білогвардійців чекає евакуація із Криму.

Єдиним порятунком було море: військових кораблів і цивільних пароплавів на Чорному морі вистачало. Але їм був потрібен енергоносій, а тоді це було вугілля. Донбас на той час захопила Червона Армія.

Згадавши про першу спеціальність, барон став шукати вихід. І запросив іноземного (американця чи англійця) гірничого інженера для пошуків у Криму... вугілля. Очевидно, що первісна інформація у Врангеля була.

Про кримське вугілля (щоправда, у районі Балаклави) розповідав дослідник півострова академік П. Паллас. А наприкінці позаминулого століття знайдені промислові поклади вугілля при верхів'ї річки Качі, на північних схилах гори Бешуй.

Підтвердження того, що Врангель не наосліп шукав «кримський Донбас», є у мемуарах самого барона: «За декілька десятків верст від Сімферополя були поклади вугілля. Про ці поклади було давно відомо, однак вони досі не розроблялися, хоча шари були поверхневі, розробка легка, а вугілля високої якості. Крим користувався донецьким вугіллям. Я наказав терміново досліджувати родовище й зробити розвідку для проведення до вугільних родовищ залізничної вітки від найближчої станції Сюрень. Я всіляко квапив будівництво залізничної вітки Бешуй—Сюрень, із закінченням якої була б можливість користуватися вугіллям бешуйських родовищ. До перших чисел червня (1920 року. — **Ред.**) видобуток вугілля сягав тисячі пудів на день, але через брак перевізних засобів (коней і возів) місячний видобуток вугілля не перевищував п'ятнадцяти тисяч пудів. Будівництво залізниці Бешуй—Сюрень, незважаючи на всі зусилля, не могло бути завершене раніше жовтня».

ДОВІДКА «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

У Кримських горах здавна видобували гагат — різновид кам'яного вугілля. Його ще називають чорним янтарем, чорною яшмою або гишером.

У надрах цих скель заховане кримське вугілля.

Вирішити проблеми енергонезалежності Криму барону заважали червоні. Він писав у мемуарах: «Загоном Мокроусова (очевидно, Олексія Мокроусова, колишнього матроса Балтфлоту, керівника партизанського руху в Криму в Громадянську війну. — **Ред.**)... у ніч на 20-те серпня було вчинено напад на Бешуйські копалини, розграбовано касу, спалено пороховий погріб і зруйновано шахту...»

Навряд чи це кріплення пам'ятає врангелівські часи — останні тонни вугілля Бешуйські копальні давали ще в 1949 році.

Із цього входу у вугільні копальні тягне холодне повітря — отже, десь є другий вихід на поверхню.

Невдалий проект врятував багато життів

На початку 1920 року залишки білогвардійських військ евакуювалися з Одеси, наприкінці березня — з Новоросійська. У літературі ці події називають «Одеською та Новоросійською катастрофами». Величезна різниця в організації й проведенні евакуації врангелівських військ (близько 100 тисяч чоловік) і цивільного населення із Севастополя в листопаді 1920-го, звичайно, багато в чому — заслуга «чорного барона»: очевидці свідчили, що у всіх кримських портах панували порядок і спокій, всім бажаючим на кораблях і пароплавах надавали місце; Врангель особисто на міноносці проінспектував порти й тільки після цього відправився в еміграцію. Очевидно, успішний перехід флоту біженців від кримських берегів як мінімум до турецьких став можливим багато в чому завдяки роботі вуглекопів у надрах гори Бешуй.

Чорні грифи на безлюдді

Історію про врангелівські шахти повідав мені знайомий на ім'я Руслан, що пройшов Кримські гори уздовж і впоперек. Спочатку розповідь про Донбас у Криму мені здалася не те що фантастикою, а наслідком гіпертрофованого місцевого патріотизму. Підозри посилилися після фрази: «Сам я шахти не бачив, але знаю того, хто знає, де їх шукати». «Поїхали до того, хто знає!» — я вирішив одразу перевірити достовірність розповіді. «На наступні вихідні збирайся», — погодився Руслан.

У гірському селі Верхоріччя, що хвилин за двадцять їзди від Бахчисарая, ми зустрілися з тутешніми знавцями околишньої географії. Мої сумніви посилила фраза одного з них: «Останнього разу в тих місцях я був років п'ятнадцять або двадцять тому. Доведеться згадувати по ходу справи, де точно розкопки».

Навіть за двадцять років, не кажучи вже про період, що минув з «врангелівських» часів, у Кримських горах відбулися істотні зміни. Зникли і з мап, і з лиця землі села Шовковичне (колишня назва — Коуш) і Курортне (дивний вигляд має в безлюдному кримському гірському лісі збережена в дуже пристойному стані автобусна зупинка), і гірняцьке селище з промовистою назвою Шахти, які стояли тут колись. Тепер у лісах, що належать Ялтинському гірничолісовому природному заповіднику (на табличках, удосталь розміщених на кожному лісовому кордоні, щоправда, першим рядком іде «Державне управління справами»), людей мало: за чотири години подорожі до Бешуйських копалень того літнього сонячного дня ми не зустріли жодної живої душі! Хоча місця для любителів пішого гірського туризму тут казково привабливі!

Людей не зустріли, але сліди їхньої діяльності знайшли. Знайти їх нам допомогли чорні грифи. Два або три десятки їх кружляли над одним місцем. Це насторожило наших провідників: «Якийсь звір загинув. І, судячи з кількості птахів, великий». Звір справді виявився великим — самка оленя. І загинула вона, як видно, від людської руки: професійно розібрана туша, сліди автомобільних шин біля місця трагедії. На севастопольських ринках, кажуть, можна по знайомству купити оленину, м'ясо дикого кабана та інші делікатеси з кримських гірських лісів. Але, судячи з усього, ні тутешні жителі, ні тим паче барон Врангель тут уже ні при чому.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь—Тернівка—Бахчисарай—Верхоріччя—Синапне—верхів'я річки Кача—Тернівка—Севастополь.

Фото автора

ДОВІДКА «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

У біографії барона Врангеля були і співпраця з урядом Павла Скоропадського, і спроби домовитися з Нестором Махном, і визнання незалежності федерації горянських народів Північного Кавказу, і прийняття особливого указу, за яким українська мова визнавалася загальнодержавною нарівні з російською, і спроба укласти військовий союз із армією Директорії УНР...

«Сам я шахти не бачив, але знаю того, хто знає, де їх шукати»

ОГОЛОШЕННЯ

Тарифи на розміщення політичної реклами в газеті "Коммерсантъ" в період проведення передвиборної агітації

Формат	Розмір (мм) Горизонтальний	Вертикальний	Вартість, грн., ч/б
1/1		310x510	36000
1/2	310x236,5	153,25x475,6	28580
1/3	310x156,5	205,5x235	14280
		101x475,6	
1/4	310x116,4	153,25x236,5	8970
1/6	310x76,42	153,25x156,5	9615
	205,5x116,4	101x236,5	
1/8	153,25x116,4	--	8350
1/9	205,5x76,4	101x157,1	6220
1/16	153,25x56,3	--	3780
1/18	101x75,63	48,75x157,1	3010

Коефіцієнт за колір - 1,5

Тарифи на розміщення політичної реклами в кольорових тематичних додатках до газети "Коммерсантъ" в період проведення передвиборної агітації

Формат	Розмір (мм) Горизонтальний	Вертикальний	Вартість, грн., колір
2/1	560x350 - обрізний		28450
1/1		280x350 - обрізний	
		250x320 - рамочний	18960
1/2	250x158	123,25x320	13390
1/4	250x77,3	123,25x158	
		59,9x320	9420
1/8	123,25x77,3	59,9x158	8320

Вартість вказана без урахування ПДВ (20%)

Для обрізного формату необхідні "вильоти" 3мм

Ліквідатор товариства з обмеженою відповідальністю "Керамікбудсервіс" (вул. Промислова, буд. 82, с. Загвіздя, Тисменицький район, Івано-Франківська обл., 77450) та товарна біржа "Кримська регіональна біржа" повідомляють про проведення аукціону з продажу майна банкрута, а саме: Лот № 1 - обладнання, основні засоби (неліквіди), товарно-матеріальні цінності (неліквіди) за початковою вартістю 955 596,00 грн. з ПДВ.

За додатковою інформацією звертатись до організатора аукціону за тел..: (050) 3336040, або за адресою банкрута. Гарантійний внесок у розмірі 1% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17 грн. перераховуються на п/р 265040346201 в Філії КРУ банку "Фінанси та Кредит", м. Сімферополь, МФО 384889, код ЄДРПОУ 34416864. Для участі у аукціоні необхідно надати письмову заявку за адресою банкрута на протязі 5 днів з дати публікації цього оголошення. Аукціон відбудеться на 7 день із дня публікації цього оголошення о 12=00 за адресою банкрута.

ТОВ "ТРК "БІЗНЕС РАДІО" встановило розцінки на політичну агітацію: вартість однієї секунди ефірного часу на частоті 93,8 МГц у м. Київ (з врахуванням ПДВ, грн.), в період доби :

07.00-22.00 3 грн.

22.00-07.00 0,3 грн.

Постановою господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, вул. Шевченка, 307) від 17.07.2012 року по справі № 10/5026/1001/2012 визнано Товариство з обмеженою відповідальністю "Енерго Трейд" (18000, м. Черкаси, вул. Кірова, 55А, код ЄДРПОУ 36157603) банкрутом, в порядку передбаченому ст. 52 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено - Кушнір Тетяну Іванівну (04208, м. Київ, проспект Правди, 96, кв. 17, ліцензія серія АВ № 600668 від 05.03.2012р.)

Усі кредитори боржника, в місячний строк з дня публікації цього оголошення, можуть направити ліквідатору заяви з вимогами до банкрута.

Ухвалою Господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 05 липня 2012 року (справа № 5015/981/12) порушено провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Виробнича фірма "Львів-Інтех"" (79026, м. Львів, вул. Стрийська, 98, факт. адр.: 79003, м. Львів, вул. Ген. Курмановича, 9, код ЄДРПОУ 23884622, п/р 260064337 у Львівській обласній дирекції АТ "Райффайзен Банк Аваль", МФО 3255700). Розпорядником майна у даній справі призначено арбітражного керуючого Надлонка Андрія Івановича, ліцензія серії АВ № 470296 видана 23.03.2010р., адреса: 79066, м. Львів, вул. Зубрівська, 25а/33, тел.: (032) 222-00-19. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

Господарський суд Київської області (МСП 01032, м. Київ-32, вул. Комінтерну, 16) ухвалою від 19.06.2012 р. порушив провадження у справі № Б8/067-12 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Адамант" (08741, Київська обл., Обухівський р-н., с. Халеп'я, вул. Шевченка, буд. 210, ЄДРПОУ 16307545, п/р 26008155201 в ПАТ "Інтеграл-Банк", МФО 320735).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Горєлова Олексія Леонардовича (ліцензія АВ №566965 від 06.10.2011 р., 03126, м. Київ-126, а/с 64).

Вимоги кредиторів та пропозиції осіб, які виявили бажання взяти участь у санації боржника, приймаються до господарського суду (копія Боржнику та розпоряднику майна) протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Приватне акціонерне товариство "СКІВ" (адреса місцезнаходження: 08132, Київська область, Києво-Святошинський район, місто Вишневе, вул. Ломоносова, б.42, ідентифікаційний код 05468475) повідомляє, що 18 липня 2012 року позачерговими загальними зборами товариства було прийняте рішення про припинення Приватного акціонерного товариства "СКІВ" шляхом перетворення в Товариство з обмеженою відповідальністю "СКІВ ЛТД" та призначено комісію з припинення товариства у наступному складі: Голова комісії з припинення - Стеценко Сергій Володимирович (ідентифікаційний номер 2741002276), Член комісії з припинення - Філіпова Лідія Антонівна (ідентифікаційний номер 2219909762), Член комісії з припинення - Чередніченко Олександр Григорович. Про прийняття річними загальними зборами акціонерів Приватного акціонерного товариства "СКІВ" рішення щодо реорганізації 19.07.2012 року до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців внесено відповідний запис.

Заявлення кредиторами вимог до Приватного акціонерного товариства "СКІВ" здійснюється шляхом направлення вказаних вимог Комісії з припинення товариства за адресою: 08132, Київська область, Києво-Святошинський район, місто Вишневе, вул. Ломоносова, б.42 протягом 2 (двох) місяців з моменту публікації вказаного оголошення.

Комісія з припинення Приватного акціонерного товариства "СКІВ".

ТОВ "РАДІО "КОНТИНЕНТ" встановлює такі розцінки на політичну агітацію: вартість однієї секунди ефірного часу, на частоті 94,2 МГц у м. Київ (з урахуванням ПДВ, грн..) в період доби :

07.00 - 22.00 - 2,4 грн. 00 коп.

22.00 - 07.00 - 0,24 грн. 00 коп.

ТОВ "ЄВРОМЮЗІК" встановило розцінки па політичну агітацію:

вартість одієї секунди ефірного часу мовлення Товариства з обмеженою відповідальністю "Євромюзік":

Період доби :	07.00-22.00	22.00-07.00
м. Вінниця 107,0	0,48 грн.	0,18 грн.
м. Хмельницький 104,0	0,54 грн.	0,18 грн.
м. Маріуполь 106,9	0,36 грн.	0,18 грн.

Постановою Господарського суду Миколаївської області (54009 , м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 18.04.2012р. по справі № 5016/2877/2011(9/35) Приватне підприємство "Автотранс" (56530, Миколаївська область, Вознесенський район, смт. Олександрівка, вул. Бібікова, 5, ЄДРПОУ 32790077) визнано банкрутом , відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Карпова Валерія Володимировича (ліц.АВ № 397363 від 15.12.2008р.), 54028, а/с22, м. Миколаїв.

ТОВ "ТРК "ШАНСОН" встановило розцінки на політичну агітацію: вартість однієї секунди ефірного часу мовлення (з урахуванням ПДВ/грн.) Товариства з обмеженою відповідальністю "ТЕЛЕРАДІОКОМПАНІЯ "ШАНСОН":

Період доби :	07.00-22.00	22.00-07.00
м. Київ, 101,9 МГц	4,8	0,18
м. Дніпропетровськ, 105,3 МГц	1,2	0,18
м. Павлоград, 102,2 МГц	0,18	0,18
м. Алушта, 106,2 МГц	0,36	0,18
м. Донецьк, 106,4 МГц	1,2	0,18
м.Одеса, 91,8 МГц	1,2	0,18
м. Харків, 103,5 МГц	1,2	0,18
м. Комсомольськ, 104,9 МГц	0,72	0,18
м. Полтава, 105,0 МГц	0,54	0,18
м. Євпаторія, 100,4 МГц	0.42	0,18
м. Кіровоград, 106,7 МГц	0.54	0,18
с. Соколине, 100,2 МГц	0,48	0,18
м. Ялта, 70,4 МГц	0,48	0,18

ТОВ "РАДІО "ЕХО" встановило розцінки на політичну агітацію:

вартість однієї секунди ефірного часу мовлення (з урахуванням ПДВ, грн.) Товариства з обмеженою відповідальністю "РАДІО "ЕХО":

Період доби:	07.00-22.00	22.00-07.00
м. Луганськ, 105,5 МГц	1,2	0,18

ПРИВАТНЕ ПІДПРИЄМСТВО "ТЕЛЕРАДІОКОМПАНІЯ "ЧЕРКАСЬКИЙ ЦЕНТР МІЖНАРОДНИХ ЗВ'ЯЗКІВ" встановило розцінки на політичну агітацію:

вартість однієї секунди ефірного часу мовлення (з урахуванням ПДВ, грн.) ПП " ТРК "Черкаський центр міжнародних зв'язків":

Період доби :	07.00-22.00	22.00-07.00
м. Черкаси 107,5 мГц	0,54	0,24
м. Черкаси 68,15 мГц	0,36	0,18

ТОВ ТРК "ПКТ-98" встановило розцінки на політичну агітацію: вартість однієї секунди ефірного часу мовлення (з урахуванням ПДВ, грн.) ТОВ "ТРК "ПІВДЕННЕ КОМЕРЦІЙНЕ ТЕЛЕБАЧЕННЯ-98" становить:

Період доби :	07.00-22.00	22.00-07.00
м.СІМФЕРОПОЛЬ 105,4 мГц	0,6	0,24

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 12.07.2012 року у справі № 5009/2390/12 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ТОВ "Компанія Континент" (вул. Волгоградська, буд. 27, м. Запоріжжя, 69035; код ЄДРПОУ 37358968).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шонія Маку Вячеславівну (ліцензія АВ № 347300, адреса для листування: 69001, м. Запоріжжя, а/с 7978, тел. (061) 270-81-68, (067) 993-14-82).

Ухвалою Господарського суду АР Крим від 28.02.2012р. порушено справу № 5002-3/454-2012 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства "Красноперекопський Райагробуд", зареєстрованого за адресою : 96000, АР Крим, м. Красноперекопськ, вул. Привокзальна, буд. 8, (код ЄДРПОУ 01353189) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ухвалою Господарського суду АР Крим від 28.02.2012р., ліквідатором банкрута призначено арбіітражного керуючого Макаренко О. В., зареєстрованого за адресою : АР Крим, м. Красноперекопськ, вул. Кримська, буд. № 15 (Ліцензія Міністерства юстиції України, серія АВ № 600708, від 26.03.2012 р.). Ухвалою Господарського суду АР

Крим від 03.07.2012р., по справі № 5002-3/454-2012 припинено процедуру ліквідації банкрута за правилами ст. 52 Закону України та перейдено до загальних судових процедур, передбачених цим Законом.

Заяви та вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня оголошення за адресою: 96000, АР Крим, м. Красноперекопськ, вул. Чапаєва, 12-А.

ПАТ "ХДІ страхування"

повідомляє, що договори страхування: Зелена карта серія UA015k-8150311; 7759894-7759907; 7759913-7759921; 7721021.

є недійсними у зв'язку з втратою.

ПАТ "ХДІ страхування" не несе відповідальності за цими полісами і страхове відшкодування не виплачує.

Постановою господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Тюленіна, 21 / Шаумяна, 4) від 12.07.2012 р. у справі № 5009/695/12 визнано банкрутом ТОВ "Атріум" (69068, м. Запоріжжя, вул. Кругова, 165, код ЄДРПОУ 30693928, р/р № 26000001306817 в АТ "ОТП Банк" в м.Запоріжжя, МФО 313872) і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Коршуна Владислава Володимировича (ліцензія АВ № 470366 від 29.04.2010 р., 69001, м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 2, к. 220, т/ф. (061) 701-72-02).

Постановою Господарського суду м. Києва від 12 липня 2012 року по справі №50/307-б за заявою Товариства з обмеженою відповідальністю "Бонус-Сістем" (83076, м. Донецьк, вул. Тіпанова, 16, ЄДРПОУ 35711438) визнано Товариство з обмеженою відповідальністю "Карделіна" (ЄДРПОУ 33831585; р/р №26009010109463 у ПАТ КБ "ПРЕМІУМ", МФО 339555; 01011, м. Київ, вул. Панаса Мирного, 16/13 "А") банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бойка Андрія Володимировича (ліцензія серія АВ 470401 від 29.04.2010р., ідентифікаційний номер 2978626212)

Заяви з кредиторськими вимогами до банкрута направляються до господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) та арбітражному керуючому Бойку Андрію Володимировичу (83001, м. Донецьк, бульвар Пушкіна, 9, кв. 27).

Постановою господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) від 03.07.2012 року по справі № 10/5026/1299/2011 фізичну особу-підприємця Веремійчук Наталію Степанівну (вул. Калініна, 124в, с. Осітна, Христинівський р-н, Черкаська обл, код 2185019785, п/р № 26003179546800 в АКІБ "УкрСиббанк", м. Харків, МФО 351005) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Голінного Андрія Михайловича, ліцензія серії АВ № 456347 від 05.02.2009 року, 18035, м. Черкаси, вул. Канівська, 7, кв. 66.

Постановою господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, вул. Шевченка, 307) від 17.07.2012 року по справі № 10/5026/997/2012 визнано Товариство з обмеженою відповідальність "Люкс Оіл" (18000, м. Черкаси, вул. Кірова, 55А, код ЄДРПОУ 36157636) банкрутом, в порядку передбаченому ст. 52 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено - Кушнір Тетяну Іванівну (04208, м. Київ, проспект Правди, 96, кв. 17, ліцензія серія АВ № 600668 від 05.03.2012р.)

Усі кредитори боржника, в місячний строк з дня публікації цього оголошення, можуть направити ліквідатору заяви з вимогами до банкрута.

Постановою Господарського суду АР Крим від 10.07.2012р. по справі № 5002-4/3678- 2011, визнано банкрутом Фізичну особу - підприємця Манкевича Олега Олександровича, зареєстрованого за адресою: 96000, АР Крим, Красноперекопський район, с. Совхозне, вул. 60 років СРСР, буд № 5, кв. № 1 (ідентифікаційний код 2691416058), та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючою Макаренко Олега Володимировича (ліцензія Міністерства юстиції України, серія АВ № 600708 від 26.03.2012 р.).

Заяви та вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня оголошення, за адресою: 96000, АР Крим, м. Красноперекопськ, вул. Чапаєва, 12-А, тел. факс. (06565) 2-18-62.

ПОСИДЕНЬКИ

№ 134 (5384) СЕРЕДА, 25 ЛИПНЯ 2012

Сьогодні в Україні — без опадів, лише в Карпатському регіоні — короткочасний дощ, гроза. Вітер північно-східний, східний, 5 — 10 м/с, на півдні місцями пориви — 15 — 20 м/с. Температура в південних і східних областях уночі — 18 — 23 градуси тепла, на узбережжі морів — до 26 градусів, удень — 32 — 37, на решті території — вночі 14 — 19 градусів тепла, удень 27 — 32, в західних областях — 24 — 29 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 25 ЛИПНЯ

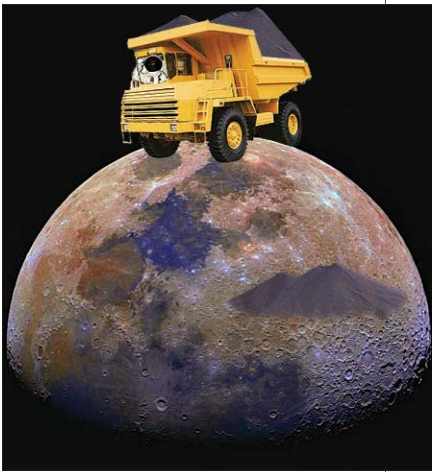
1687. На Коломацькій раді (неподалік від Полтави) Івана Мазепу обрано гетьманом України. **1920.** Євген Петрушевич сформував закордонний уряд Галичини у Відні (Австрія). **1930.** Прийнято постанову ЦК ВКП(б) про введення загального початкового навчання. **1963.** Великобританія, СРСР і США підписали договір про заборону ядерних випробувань у повітрі, відкритому космосі та під водою. **1984.** Світлана Савицька стала першою радянською жінкою-космонавтом, яка вийшла у відкритий космос. **1996.** Помер видатний композитор Мікаел Таривердієв.

ПОДОРОЖ У МАЙБУТНЄ

Не Місяць, а скарбниця корисних копалин!

Якщо легендарний барон Мюнхгаузен відправлявся б у подорож на Місяць верхи на ядрі в наш час, то навряд чи він повернувся б звідти порожняком. Неодмінно прихопив би хоча б безцінний гелій!

З'ясовується, наше немеркнуче світло може похвалитися багатющими запасами води. Адже на обох полюсах Місяця протягом тривалого часу нагромадилось удосталь кришталево чистої криги (понад півмільярда тонн). Тож тепер, коли людство потерпає від нестачі води, її незліченні запаси, що є на Місяці, дадуть змогу подолати цей дефіцит. Крім того, водень і кисень можуть бути ще й головними компонентами ракетного палива. А це дозволить космічним апаратам у майбутньому «підживлюватися» на заправних станціях у космосі, що може стати поштовхом до справжньої революції в освоєнні людством Всесвіту! Не кажучи вже про налагодження регулярних космічних подорожей Сонячною системою...

А ще — Місяць багатий на рідкоземельні метали: скандій, ітрій, лантан та цілу низку споріднених з ним лантаноїдів, які використовують у комп'ютерній техніці, електронній мікроскопії, в конструюванні напівпровідникових мікросхем тощо. Великий інтерес викликає в науковців можливість видобутку на Місяці корисних копалин так званої платинової групи: іридію, осмію, паладію, платини, родію і рутенію, що стійкі до корозії та мають унікальні каталітичні властивості. А місцевий ґрунт — реголіт, який насичений інертними газами, містить майже відсутній в наших умовах ізотоп гелію — гелій-3. Його можна використовувати в надсучасних реакторах, які працюють за принципом керованого термоядерного синтезу. Недарма найвідоміші наукові школи ледь не хором називають гелій-3 ідеальним паливом майбутнього, якого навіть за найскромнішими підрахунками на Місяці — аж півмільйона тонн (на Землі навряд чи набереться бодай одна). До того ж одна тонна гелію-3 може замінити 15 мільйонів тонн нафти! Отже, маємо в перспективі можливість уникнути паливної кризи на нашій планеті та поліпшити стан навколишнього середовища.

Сергій КРАСЮК.

Колаж Дмитра ЛЕВОШКА.

Заради коханої — хоч в пекло

ТАЄМНИЦЯ ПІДЗЕМЕЛЛЯ

Якось я готував краєзнавчий матеріал про знамениті смілянські підземні ходи й печери. Розповів про відчайдуха, котрий наважився пройти напівзруйнованими лабіринтами і ледве вибрався звідти живим. Ні, його не привалило землею. Але зустріч у підземеллі на все життя відбила в нього потяг до пригод.

А побачив шукач скарбів дві постаті: одну чорну, чоловічу, а другу, вбрану у все біле, — жіночу. Вони повільно, ніби пливучи, наближалися до нього...

Після публікації цієї містичної історії в газеті мене розшукав житель Сміли, котрий заявив, що знає, хто блукає підземними ходами старовинного міста. І розповів легенду свого роду.

— Мої далекі пращури, — почав смілянин, — були копачами. Вони копали все: криниці, льохи, підземелля. Відповідне прізвище мали — Кріт. А за радянських часів мої предки стали Кротови. До росіян влада ставилася лояльніше. Але я не про це. Як розповідав мені дід, нашого предка найняв на роботу чванливий і жорстокий шляхтич. Роботи було багато, копав Остап довго і, як твердять сімейні перекази, закохався в сестру шляхтича — Адель. Закохався нестямно і безнадійно. Для нього — простого копача — вона була, напевне, неземним створінням. Але дівчина відповіла йому взаємністю. Можливо, тому, що він дуже гарно співав. Згодом шляхтич дізнався про почуття найманого робітника. Спочатку він озвірів, але сестра на колінах благала віддати її за копача. Шляхтич охолов, подумав, а тоді прорік: «Часи непевні. Хай твій суджений викопає підземний хід від нашого будинку до льохів Любомирських, тоді, можливо, віддам тебе за нього».

Остап гаряче взявся до роботи. Йому допомагав брат Хома. Працювали вони тяжко й довго. Близько двох років довбали заступами землю. А неподалік фортеці Любомирських натрапили на підземний хід, що йшов від неї до старого смілянського замку. Відгалуження ходу привело їх до підземної катівні графів. У ній брати натрапили на кістяки замордованих людей. Хома збагнув, що подібне, вочевидь, чекає й на них, коли вони закінчать роботу. Він запропонував Остапові тікати на Січ. Але той категорично відмовився. «Без Аделі мені життя нема», — сказав, як відрізав.

Брати попрощалися, і Остап закінчував роботу сам. Незабаром звітував перед шляхтичем, нагадавши про обіцянку. Розповів і про катівню Любомирських. Шляхтич довго міркував, а тоді мовив: «Я маю гонор. Обіцяв — значить, візьмеш Аделю. Хай готується до шлюбу. А ти завтра проведеш мене до катівні. Хочу бачити».

Усю ніч Остап співав для коханої. Вранці вона одягла білу сукню, в якій збиралася йти до вінця, а він почепив їй на груди червону троянду. Коли Остап зі шляхтичем спустилися в підземний хід, серце Аделі похололо. Вона відчула, що бачить коханого востаннє. Ходила стривожена по хаті, потім вийшла на вулицю, повернулася назад. А тоді раптом помітила, що немає братового пістоля. Дівчина схопила свічку і кинулася в підземелля.

А тим часом Остап зі шляхтичем наближалися до катівні. Коли підійшли до неї впритул, шляхтич повернувся до копача і сказав: «Хлопе, пся крев, ти справді думав, що віддам за тебе сестру-шляхтянку? Дурень ти єси! Лежатимеш тут, де лежать ці слуги Любомирські. І ніхто тебе ніколи не знайде!»

Остап ніби скам'янів, а шляхтич вже наставив на нього пістоля. Та раптом зблиснув вогник свічі і почувся відчайдушний зойк дівчини: «Ні!». Остап повернувся на крик, повз нього пролетіла куля і смертельно вжалила Аделю в серце. Збожеволілий від горя хлопець кинувся на шляхтича і задушив його своїми сильними руками.

Остап довго сидів біля коханої, а потім поховав її в підземеллі. Перед тим одягнув їй на палець каблучку, яку придбав колись у запорозького козака.

...У Смілі не один день шукали шляхтича та його сестру. Але так і не знайшли. Не було й Остапа. Він з'явився в місті років за 20, коли вже майже забулася Коліївщина, що спалахнула невдовзі після його зникнення. Прийшов звідкись з-за Дунаю. То був досвідчений, посічений у боях козак з білим, як сніг, «оселедцем». Згодом він одружився на сироті і ніколи більше не співав. Від нього й пішов наш рід...

— А Хома?! — вихопилося в мене.

— Хома загинув у Кодні. Він пристав до гайдамаків, несамовито різав польських панів, за що і наклав головою. Дружина його з маленьким сином утекла зі Сміли, і більше про неї не чули. Хома, коли прийшов до Сміли із загоном Залізняка, спустився одного разу в підземний хід, який копав з Остапом. Після того заповів, щоб туди ніхто ніколи не ходив. Бо там блукають душі жорстокого шляхтича та вбитої ним безневинної Аделі...

Олександр ВІВЧАРИК.

Сміла Черкаської області.

На знімку: туристи все ж цікавляться смілянськими ходами та печерами.

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

Битва за самця

ПТАШИНІ ПРИСТРАСТІ

Поведінка однієї лелечої сім'ї, що живе за 25 кілометрів від Чернігова в селі Андріївка, цього року обурила не одну жінку. Втім, ризикну розповісти цю історію і вам.

Навесні самець прилетів першим, як це часто буває в лелек. День-два він лагодив гніздо, чекав — хто буде його дружиною. У лелек такі звичаї: вони створюють сім'ю на один сезон, а потім розлучаються. Окремо партнери летять до Центральної Африки. У вирії, десь в районі озера Чад, можуть жити, навіть не згадуючи одне про одного.

Але повернімося до самця. За кілька днів над гніздом почала кружляти самка. Покружляла і сіла. Лелека одразу взявся до справи — заходився дбати про майбутнє потомство. Як кажуть селяни: «Топтати». Аж раптом за кілька днів над гніздом закружляла... інша самка. Наш герой вилетів із гнізда і став ходити по землі неподалік, зрідка кидаючи мудрий погляд угору. А там почалася бійка. Самки билися не на життя, а на смерть. До крові.

Свідками битви за самця були жителі села, бо відбувалося це на їхніх очах. Самець не втручався. Був він чи то розумним, чи то хитрим... Чи так визначила сама природа — чекати перемоги сильнішого. Врешті-решт, нова самка-лелечиха перемогла. Вона вигнала побиту, потоптану та закривавлену пташку, яка першою створила сім'ю. Переможена кудись полетіла і більше не поверталася. Одразу після перемоги нової самки лелека залетів до гнізда і заходився створювати другу сім'ю — «топтати».

Тоді жінки села й почали виказувати своїм чоловікам: мовляв, усі ви такі. Не одна сварка сталася через це в сільських родинах. Чоловіки відбивалися на словах, казали, що такі звичаї природи і переносити поведінку на людей не варто.

Тим часом стосунки в лелечій сім'ї були добрими. Самка висиджувала три яйця. Але одне було якесь неправильне чи хворе — і лелеки викинули його із гнізда. Лишилося їх четверо в сезонній сім'ї. Під час спеки самець махає крилами, немов вентилятором ***(на знімку)***. Отак вони й живуть. А вже наприкінці наступного місяця знову полетять до Африки. Можливо, в різних зграях.

Владислав САВЕНОК.

Чернігівська область.

Фото автора.

На Посиденьках побували Людмила ОПАНАСЕНКО та Анастасія КОВАЛЬЧУК. (mila@golos.com.ua)

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Дмитро ПОТАПЕНКО, Марина КРИВДА.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 25427

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

